

Ezechiele 1

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ, καὶ ἠνοιχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδον ὀράσεις θεοῦ·

2 πέμπτῃ τοῦ μηνὸς (τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ισακιμ)

3 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰεζεκιηλ υἱὸν Βουζι τὸν ἱερέα ἐν γῇ Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ· καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου,

4 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαίρον ἤρχετο ἀπὸ βορρᾶ, καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλω αὐτοῦ καὶ πῦρ ἑξαστράπτων, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἠλέκτρον ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ.

5 καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων· καὶ αὕτη ἡ ὄρασις αὐτῶν· ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς,

6 καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνί, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἐνί.

7 καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθά, καὶ περωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπινθήρες ὡς ἑξαστράπτων χαλκός, καὶ ἔλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν.

8 καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν περύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τεσσάρων

9 οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά, ἕκαστον κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο.

10 καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν· πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ πρόσωπον λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσιν καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσιν καὶ πρόσωπον αἰετοῦ τοῖς τέσσαρσιν.

11 καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, ἐκάτερω δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν.

12 καὶ ἐκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο· οὐδ' ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον, ἐπορεύοντο καὶ οὐκ ἐπέστρεφον.

13 καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὄρασις ὡς ἀνθράκων πυρὸς καιομένων, ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀνά μέσον τῶν ζώων καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς, καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἄστραπ'.

15 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσιν·

16 καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσις, καὶ ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν, καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ.

17 ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά

18 οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς· καὶ εἶδον αὐτά, καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλῆρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν.

19 καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς ἐξήροντο οἱ τροχοί.

20 οὐδ' ἂν ἦν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι· ἐπορεύοντο τὰ ζῶα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς.

21 ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά ἐπορεύοντο καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτά εἰσ' ἑκείνην καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτά ἀπὸ τῆς γῆς ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς.

22 καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῖς τῶν ζώων ὡσεὶ στερεῶμα ὡς ὄρασις κρυστάλλου ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν περύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν·

23 καὶ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι, περυσσόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ, ἐκάστῳ δύο συνεζευγμέναι ἐπικάλυπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν.

24 καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν περύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ· καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτά κατέπανον αἱ πτέρυγες αὐτῶν.

25 καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.

26 ὡς ὄρασις λίθου σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν.

27 καὶ εἶδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρον ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω, καὶ ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύος καὶ ἕως κάτω εἶδον ὡς ὄρασιν πυρὸς καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλω.

28 ὡς ὄρασις τόξου, ὅταν ἦ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέρᾳ ὕετοῦ, οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν. αὕτη ἡ ὄρασις ὁμοιώματος δόξης κυρίου· καὶ εἶδον καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος.

Ezechiele 2

1 Καὶ εἶπεν πρὸς με Υἱὲ ἀνθρώπου, στήθῃ ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ λαλῶ πρὸς σέ.

2 καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα καὶ ἀνέλαβέν με καὶ ἐξήρην με καὶ ἔστησέν με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς με,

3 καὶ εἶπεν πρὸς με Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐξαποστέλλω ἐγὼ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵτινες παρεπικρανάν με αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας,

4 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει κύριος

5 Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν, καὶ γινώσκονται ὅτι προφῆτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

6 καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῆς αὐτούς μηδὲ ἐκστής ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι παροιστρῶσιν καὶ ἐπισυστῶσιν ἐπὶ σέ κύκλω, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῆς καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστής, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν.

7 καὶ λαλῶσιν τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν.

8 καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ, μὴ γίνου παραπικραίνων καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ στόμα σου καὶ φάγε ἃ ἐγὼ δίδωμί σοι.

9 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς με, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὴς βιβλίου·

10 καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα ἦν τὰ ὀπισθεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν, καὶ ἐγγέγραπτο εἰς αὐτὴν θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί.

Ezechiele 3

1 καὶ εἶπεν πρὸς με Υἱὲ ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

2 καὶ δι' ὀνομασθῆναι τὸ στόμα μου, καὶ ἐψώμισέν με τὴν κεφαλίδα.

3 καὶ εἶπεν πρὸς με Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία σου πλησθῆσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ. καὶ ἔφαγον αὐτ' ἐν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκάζον.

4 καὶ εἶπεν πρὸς με Υἱὲ ἀνθρώπου, βάδιζε εἰσελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς·

5 διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθύχειλον καὶ βαρύνωσσαν σὺ ἐξαποστέλλῃ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ

6 οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας, ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους αὐτῶν· καὶ εἰ πρὸς τοιοῦτους ἐξαπέστειλά σε, οὗτοι ἂν εἰσ' ἑκείνην σου.

7 ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελῶσιν εἰσακοῦσαί σου, διότι οὐ βούλονται εἰσακοῦειν μου· ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ φιλόνηκοί εἰσιν καὶ σκληροκάρδιοι.

8 και ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν καὶ τὸ νεῖκός σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νείκου αὐτῶν,
9 καὶ ἔσται διὰ παντὸς κραταιότερον πέτρας· μὴ φοβηθῆς ἀπ' αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἔστιν.
10 καὶ εἶπεν πρὸς με Υἱὲ ἀνθρώπου, πάντας τοὺς λόγους, οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ, λαβὲ εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τοῖς ὤσιν σου ἄκουε
11 καὶ βιάδιζε εἰσελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου καὶ λαλῶσεις πρὸς αὐτοὺς καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει κύριος, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἐὰν ἄρα ἐνδῶσιν.
12 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα, καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμῶ μεγάλου· Εὐλόγημένη ἡ δόξα κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.
13 καὶ εἶδον φωνὴν πτερυγῶν τῶν ζῶων πτερουσομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ φωνὴ τῶν τροχῶν ἔχομένη αὐτῶν καὶ φωνὴ τοῦ σεισμῶ.
14 καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρέν με καὶ ἀνέλαβέν με, καὶ ἐπορεύθην ἐν ὄρμῃ τοῦ πνεύματός μου, καὶ χεὶρ κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ κραταιά.
15 καὶ εἰσηλθὼν εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος καὶ περιήλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν.
16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
17 Υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον καὶ διαπειλῶσῃ αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ.
18 ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ Θανάτῳ θανατωθῶσῃ, καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ οὐδὲ ἐλάλησας τοῦ διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ τοῦ ζῆσαι αὐτόν, ὁ ἀνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθάνειται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς σου ἐκζητῶσῃ.
19 καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὁ ἀνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθάνειται, καὶ σὺ τὴν ψυχῶν σου ῥύσῃ.
20 καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιοσυνῶν αὐτοῦ καὶ ποιῶσῃ παράπτωμα καὶ δώσω τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀποθάνειται, ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ, καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθάνειται, διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, ὡς ἐποίησεν, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητῶσῃ.
21 σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ ἀμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἀμάρτη, ὁ δίκαιος ζωῆ ζῶσεται, ὅτι διεστείλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ.
22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου, καὶ εἶπεν πρὸς με· Ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον, καὶ ἐκεῖ λαληθῶσεται πρὸς σέ.
23 καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον εἰς τὸ πεδῖον, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα κυρίου εἰστῶκει καθὼς ἡ ὄρασις καὶ καθὼς ἡ δόξα, ἦν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.
24 καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα καὶ ἔστησέν με ἐπὶ πόδας μου, καὶ ἐλάλησεν πρὸς με καὶ εἶπέν μοι· Εἰσελθε καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου.
25 καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σέ δεσμοί, καὶ ὀσουςίν σε ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν.
26 καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδῶσω, καὶ ἀποκωφωθῶσῃ καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα, διότι οἶκος παραπικραίνων ἔστιν.
27 καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σέ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει κύριος· Ὁ ἀκούων ἀκουέτω, καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθεῖτω, διότι οἶκος παραπικραίνων ἔστιν.

Ezechiele 4

1 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, λαβὲ σεαυτῷ πλίνθον καὶ θῶσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου καὶ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλημ
2 καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν καὶ οἰκοδομῶσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχῶνας καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς καὶ τάξεις τὰς βελοστάσεις κύκλῳ·
3 καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ τῶναν σιδηροῦν καὶ θῶσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀνά μέσον σοῦ καὶ ἀνά μέσον τῆς πόλεως καὶ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ, καὶ συγκλείσεις αὐτῶν σημεῖόν ἐστιν τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
4 καὶ σὺ κοιμηθῶσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερόν καὶ θῶσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πεντῶνκοντα καὶ ἑκατόν, ὡς κοιμηθῶσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ λῶμψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν.
5 καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς δύο ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐνενῶνκοντα καὶ ἑκατόν ἡμέρας, καὶ λῶμψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ
6 καὶ συντελέσεις ταῦτα πάντα· καὶ κοιμηθῶσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν καὶ λῶμψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰουδα τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἑνιαυτὸν τέθεικά σοι.
7 καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλημ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτῶν.
8 καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σέ δεσμούς, καὶ μὴ στραφῆς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως οὐ συντελεσθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ συγκλεισμῶ σου.
9 καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ κύαμον καὶ φακὸν καὶ κέγγρον καὶ ὄλυραν καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἐν ὀστράκινον καὶ ποιῶσεις αὐτὰ σαυτῷ εἰς ἄρτους, καὶ κατ' ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὡς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου, ἐνενῶνκοντα καὶ ἑκατόν ἡμέρας φάγεσαι αὐτὰ.
10 καὶ τὸ βρῶμά σου, ὃ φάγεσαι, ἐν σταθμῷ εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν· ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτὰ.
11 καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι τὸ ἕκτον τοῦ ἰν· ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίεσαι.
12 καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτὰ· ἐν βολβίτιος κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
13 καὶ ἔρεῖς· Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν.
14 καὶ εἶπα· Μηδαμῶς, κύριε θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἡ ψυχῶ μου οὐ μεμΐανται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ εἰσελῶλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἕωλον.
15 καὶ εἶπεν πρὸς με· Ἰδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ποιῶσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν.
16 καὶ εἶπεν πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω στῆριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλημ, καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἐνδείᾳ καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίνονται,
17 ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος· καὶ ἀφανισθῶσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ τακῶσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν.

Ezechiele 5

1 καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, λαβὲ σεαυτῷ ῥομφαίαν ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως· κτῶσῃ αὐτὴν σεαυτῷ καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλῶν σου καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου, καὶ λῶμψῃ ζυγὸν σταθμίων καὶ διαστῶσεις αὐτοῦ·
2 τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῳ τῆ πόλει κατὰ τὴν πλῶρσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμῶ· καὶ

λ᾽μψη τὸ τέταρτον καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλω αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον διασκορπίσεις τῷ πνεύματι, καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.
 3 καὶ λ᾽μψη ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ καὶ συμπεριλ᾽μψη αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου.
 4 καὶ ἐκ τούτων λ᾽μψη ἔτι καὶ ῥίψεις αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρὸς καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρὶ· ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ. Καὶ ἔρεις παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ
 5 Τάδε λέγει κύριος Ἀὐτῆ ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτὴν καὶ τὰς κύκλω αὐτῆς χώρας.
 6 καὶ ἔρεις τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ τὰ νόμιμά μου ἐκ τῶν χωρῶν τῶν κύκλω αὐτῆς, διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπόσαντο καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς.
 7 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἄνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλω ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποιΐσατε, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλω ὑμῶν οὐ πεποι᾽κατε,
 8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἴδου ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ποιΐσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν
 9 καὶ ποιΐσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποιῆκα καὶ ἃ οὐ ποιΐσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματα σου.
 10 διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας· καὶ ποιΐσω ἐν σοὶ κρίματα καὶ διασκορπιῶ πάντα τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον.
 11 διὰ τοῦτο Ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, εἰ μὴ ἀνθ' ὧν τὰ ἅγια μου ἐμίανας ἐν πᾶσιν τοῖς βδελύγμασίν σου, κἀγὼ ἀπόσομαί σε, οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμός, κἀγὼ οὐκ ἔλεΐσω.
 12 τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθΐσεται· καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθΐσεται ἐν μέσῳ σου· καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον σκορπιῶ αὐτοῦς· καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλω σου, καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.
 13 καὶ συντελεσθΐσεται ὁ θυμός μου καὶ ἡ ὄργΐ μου ἐπ' αὐτοῦς, καὶ ἐπιγνώσει διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα ἐν ζΐλω μου ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν ὄργΐν μου ἐπ' αὐτούς.
 14 καὶ θΐσομαι σε εἰς ἔρημον καὶ τὰς θυγατέρας σου κύκλω σου ἐνώπιον παντός διοδεύοντος,
 15 καὶ ἔση στενακτὴ καὶ δηλαιστὴ ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς κύκλω σου ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα ἐν ἐκδικΐσει θυμοῦ μου· ἐγὼ κύριος λελάληκα.
 16 ἐν τῷ ἐξαποστείλαι με τὰς βολίδας μου τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔσονται εἰς ἔκλειψιν, καὶ συντρίψω στΐριγμα ἄρτου σου.
 17 καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ τιμωρΐσομαι σε, καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σέ, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλόθεν· ἐγὼ κύριος λελάληκα.

Ezechiele 6

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
 2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στΐρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ καὶ προφΐτευσον ἐπ' αὐτὰ
 3 καὶ ἔρεις Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, ἀκούσατε λόγον κυρίου Τάδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ ταῖς νάπαις Ἴδου ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ ἐξολεθρευθΐσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν,
 4 καὶ συντριβΐσονται τὰ θυσιαστΐρια ὑμῶν καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν, καὶ καταβαλῶ τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν
 5 καὶ διασκορπιῶ τὰ ὄστα ὑμῶν κύκλω τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν.
 6 ἐν πάσει τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν αἱ πόλεις ἐξερημωθΐσονται καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθΐσεται, ὅπως ἐξολεθρευθῆ τὰ θυσιαστΐρια ὑμῶν, καὶ συντριβΐσονται τὰ εἶδωλα ὑμῶν, καὶ ἐξαρθΐσεται τὰ τεμένη ὑμῶν,

7 καὶ πεσοῦνται τραυματία ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.
 8 ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασφζόμενους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις
 9 καὶ μνησθΐσονται μοι οἱ ἀνασφζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὐ ἠχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ· ὁμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορευούσῃ ἀπ' ἐμοῦ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς πορευέουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν, καὶ κόπονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν·
 10 καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα.
 11 τάδε λέγει κύριος Κρότησον τῇ χειρὶ καὶ ψόφησον τῷ ποδὶ καὶ εἰπόν Εὐγε εὐγε ἐπὶ πᾶσιν τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραὴλ· ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται.
 12 ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτΐσει, καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθΐσεται, καὶ συντελέσω τὴν ὄργΐν μου ἐπ' αὐτούς.
 13 καὶ γνῶσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδώλων ὑμῶν κύκλω τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω δένδρου συσκίου, οὐ ἔδωκαν ἐκεῖ ὁσμην εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.
 14 καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτούς καὶ θΐσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρΐμου Δεβλαθα ἐκ πάσης τῆς κατοικίας· καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.

Ezechiele 7

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
 2 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπόν Τάδε λέγει κύριος τῇ γῇ τοῦ Ἰσραὴλ Πέρας ἦκει, τὸ πέρας ἦκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς·
 3 ἦκει τὸ πέρας
 4 ἐπὶ σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν, ἦκει ὁ καιρὸς, ἦγγικεν ἡ ἡμέρα, οὐ μετὰ θορύβου οὐδὲ μετὰ ὠδίνων.
 5 νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὄργΐν μου ἐπὶ σέ καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐν σοὶ καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου καὶ δώσω ἐπὶ σέ πάντα τὰ βδελύγματά σου·
 6 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἔλεΐσω, διότι τὰς ὁδοὺς σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσει διότι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ τύπων.
 7 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σέ καὶ ἐκδικΐσω σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου καὶ δώσω ἐπὶ σέ πάντα τὰ βδελύγματά σου·
 8 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σέ, οὐδὲ μὴ ἔλεΐσω, διότι τὴν ὁδὸν σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται· καὶ ἐπιγνώσει διότι ἐγὼ κύριος.
 9 διότι τάδε λέγει κύριος
 10 Ἴδου τὸ πέρας ἦκει, ἰδὸν ἡμέρα κυρίου· εἰ καὶ ἡ ῥάβδος ἦνθηκεν, ἡ ὕβρις ἐξανέστηκεν.
 11 καὶ συντρίψει στΐριγμα ἀνόμου καὶ οὐ μετὰ θορύβου οὐδὲ μετὰ σπουδῆς.
 12 ἦκει ὁ καιρὸς, ἰδὸν ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος μὴ χαιρέτω, καὶ ὁ πωλῶν μὴ θρηνεῖτω·
 13 διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψει, καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατΐσει.
 14 σαλπίσατε ἐν σάλπιγγι καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα.
 15 ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἐξῴθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσῴθεν· ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτΐσει, τοὺς δὲ ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει.
 16 καὶ ἀνασθῶσονται οἱ ἀνασφζόμενοι ἐξ αὐτῶν καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὄρων· πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ.
 17 πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθΐσονται, καὶ πάντες μηροὶ μολυνθΐσονται ὑγρασίᾳ,

18 και περιζώσονται σάκκους, και καλύψει αυτούς θάμβος, και ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνῃ ἐπ' αὐτούς, και ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα.
 19 τὸ ἀργύριον αὐτῶν ρίφ' ἔσται ἐν ταῖς πλατείαις, και τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθ' ἔσται· αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν, και αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσιν· διότι βάσανος τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένετο.
 20 ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ και εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν· ἔνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν.
 21 και παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτριῶν τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ και τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα, και βεβηλώσουσιν αὐτὰ.
 22 και ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, και μιανοῦσιν τὴν ἐπισκοπ' ἡ μου και εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως και βεβηλώσουσιν αὐτὰ·
 23 και ποι' σουςι και φρυμόν, διότι ἡ γῆ πλ' ῥης λαῶν, και ἡ πόλις πλ' ῥης ἀνομίας.
 24 και ἀποστρέψω τὸ φρύγαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, και μιανθ' ἔσται τὰ ἅγια αὐτῶν.
 25 ἐξιλασμός ἦξει και ζητ' σαι εἰρ' ἡν, και οὐκ ἔσται.
 26 οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται, και ἀγγελία ἐπ' ἀγγελίαν ἔσται, και ζητηθ' ἔσται ὄρασις ἐκ προφ' του, και νόμος ἀπολείται ἐξ ἱερέως και βουλή ἐκ πρεσβυτέρων.
 27 ἄρχων ἐνδύσεται ἀφανισμόν, και αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθ' ἔσονται· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποι' σω αὐτοῖς και ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκδικ' σω αὐτοῦσ· και γνῶσονται ὅτι ἐγὼ κύριος.

Ezechiele 8

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ πέμπτη τοῦ μηνὸς ἐγὼ ἐκάθ' ἡμην ἐν τῷ οἴκῳ, και οἱ πρεσβύτεροι Ἰουδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν μου, και ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεῖρ κυρίου,
 2 και εἶδον και ἰδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρός, ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ και ἕως κάτω πύρ, και ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ὑπεράνω ὡς ὄρασις ἠλέκτρον.
 3 και ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρὸς και ἀνέλαβέν με τῆς κορυφῆς μου, και ἀνέλαβέν με πνεῦμα ἀνά μέσον τῆς γῆς και ἀνά μέσον τοῦ οὐρανοῦ και ἤγαγέν με εἰς Ἱερουσαλημ ἐν ὁράσει θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν, οὗ ἦν ἡ στ' ἡ τοῦ κτωμένου.
 4 και ἰδοὺ ἐκεῖ ἦν δόξα κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ κατὰ τὴν ὄρασιν, ἦν εἶδον ἐν τῷ πεδίῳ.
 5 και εἶπεν πρὸς με Ὑιὲ ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς βορρᾶν· και ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς βορρᾶν, και ἰδοὺ ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ τὴν πύλην τὴν πρὸς ἀνατολάς.
 6 και εἶπεν πρὸς με Ὑιὲ ἀνθρώπου, ἐώρακας τί οὗτοι ποιοῦσιν; ἀνομίας μεγάλας ποιοῦσιν ὡς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἁγίων μου· και ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας.
 7 και εἰσ' ἡγάγην με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς
 8 και εἶπεν πρὸς με Ὑιὲ ἀνθρώπου, ὄρυξον· και ὥρυξα, και ἰδοὺ θύρα μία.
 9 και εἶπεν πρὸς με Εἴσελθε και ἰδὲ τὰς ἀνομίας, ἃς οὗτοι ποιοῦσιν ὡς·
 10 και εἰσῆλθον και εἶδον και ἰδοὺ μάταια βδελύγματα και πάντα τὰ εἰδῶλα οἴκου Ἰσραηλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοῦ κύκλω,
 11 και ἑβδομ' ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραηλ, και Ἰεζονίας ὁ τοῦ Σαφαν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰστ' κει πρὸ προσώπου αὐτῶν, και ἕκαστος θυμιατ' ριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ, και ἡ ἀτμίς τοῦ θυμιάματος ἀνέβαινεν.
 12 και εἶπεν πρὸς με Ὑιὲ ἀνθρώπου, ἐώρακας ἃ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου Ἰσραηλ ποιοῦσιν, ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν; διότι εἶπαν Οὐχ ὄρα ὁ κύριος, ἐγκαταλέλοιπεν κύριος τὴν γῆν.

13 και εἶπεν πρὸς με Ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας, ἃς οὗτοι ποιοῦσιν.

14 και εἰσ' ἡγάγην με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν, και ἰδοὺ ἐκεῖ γυναῖκες καθ' ἡμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμουζ,
 15 και εἶπεν πρὸς με Ὑιὲ ἀνθρώπου, ἐώρακας; και ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων.
 16 και εἰσ' ἡγάγην με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου τὴν ἐσωτέραν, και ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ κυρίου ἀνά μέσον τῶν αἰλαμ και ἀνά μέσον τοῦ θυσιαστηρίου ὡς εἴκοσι ἄνδρες, τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου και τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, και οὗτοι προσκυνοῦσιν τῷ ἡλίῳ·
 17 και εἶπεν πρὸς με Ἐώρακας, υἱὲ ἀνθρώπου; μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰουδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας, ἃς πεποι' κασιν ὡς; διότι ἐπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας, και ἰδοὺ αὐτοῖς ὡς μυκτηρίζοντες.
 18 και ἐγὼ ποι' σω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλε' σω.

Ezechiele 9

1 Καὶ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὠτὰ μου φωνὴ μεγάλη λέγων Ἠγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως· και ἕκαστος εἶχεν τὰ σκεύη τῆς ἐξολεθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
 2 και ἰδοὺ ἐξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν, και ἐκάστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· και εἰς ἀνήρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδ' ῥη, και ζώνη σαπφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ· και εἰσ' ἤλθοσαν και ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ.
 3 και δόξα θεοῦ τοῦ Ἰσραηλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν χερουβιν ἡ οὐσα ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου, και ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκὸτα τὸν ποδ' ῥη, ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην,
 4 και εἶπεν πρὸς αὐτόν Δίελθε μέσση τὴν Ἱερουσαλημ και δὸς τὸ σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν κατασταναζόντων και τῶν καταδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ αὐτῆς.
 5 και τούτοις εἶπεν ἀκούοντός μου Πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν και κόπτετε και μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν και μὴ ἐλε' σθητε·
 6 πρεσβύτερον και νεανίσκον και παρθένον και ν' πια και γυναῖκας ἀποκτεῖνατε εἰς ἐξάλειψιν, ἐπὶ δὲ πάντας, ἐφ' οὓς ἐστιν τὸ σημεῖον, μὴ ἐγγίσητε· και ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε. και ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων, οἱ ἦσαν ἕσω ἐν τῷ οἴκῳ.
 7 και εἶπεν πρὸς αὐτούς Μιάνατε τὸν οἶκον και πλ' σατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι και κόπτετε.
 8 και ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτούς και πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου και ἀνεβόησα και εἶπα Οἴμμοι, κύριε, ἐξαλείφεις σὺ τοὺς καταλοιπούς τοῦ Ἰσραηλ ἐν τῷ ἐκχεῖαι σε τὸν θυμόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλημ;
 9 και εἶπεν πρὸς με Ἀδικία τοῦ οἴκου Ἰσραηλ και Ἰουδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλ' σθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, και ἡ πόλις ἐπλ' σθη ἀδικίας και ἀκαθαρσίας· ὅτι εἶπαν Ἐγκαταλέλοιπεν κύριος τὴν γῆν, οὐκ ἐφορᾷ ὁ κύριος.
 10 και οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμός, οὐδὲ μὴ ἐλε' σω· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα.
 11 και ἰδοὺ ὁ ἀνήρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδ' ῥη και ἐξωσμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ και ἀπεκρίνατο λέγων Πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι.

Ezechiele 10

1 Καὶ εἶδον και ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν χερουβιν ὡς λίθος σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν.

2 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν στολῶν
Εἴσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν τῶν ὑποκάτω τῶν
χερουβιν καὶ πλησον τὰς δράκας σου ἀνθράκων πυρὸς
ἐκ μέσου τῶν χερουβιν καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν·
καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιόν μου.
3 καὶ τὰ χερουβιν εἰστῴκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ
εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησεν τὴν
αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.
4 καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα κυρίου ἀπὸ τῶν χερουβιν εἰς τὸ
αἶθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἔπλησεν τὸν οἶκον ἡ νεφέλη, καὶ
ἡ αὐλὴ ἐπλῴσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης κυρίου·
5 καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων τῶν χερουβιν ἠκούετο ἕως τῆς
αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας ὡς φωνὴ θεοῦ Σαδδαι λαλοῦντος.
6 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἄνδρι τῷ
ἐνδεδυκότι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν λέγων Λαβὲ πῦρ ἐκ
μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν χερουβιν, καὶ εἰσῆλθεν
καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν,
7 καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς
τοῦ ὄντος ἐν μέσῳ τῶν χερουβιν καὶ ἔλαβεν καὶ ἔδωκεν
εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν,
καὶ ἔλαβεν καὶ ἐξῆλθεν.
8 καὶ εἶδον τὰ χερουβιν, ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων
ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν.
9 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τροχοὶ τέσσαρες εἰστῴκεισαν
ἐχόμενοι τῶν χερουβιν, τροχὸς εἰς ἐχόμενος χερουβ ἐνός,
καὶ ἡ ὄψις τῶν τροχῶν ὡς ὄψις λίθου ἀνθρακός.
10 καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν
τρόπον ὅταν ἡ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ.
11 ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν
ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, ὅτι
εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἢ μία, ἐπορεύοντο καὶ
οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ.
12 καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ αἱ
πτέρυγες αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ πλῴρεις ὀφθαλμῶν
κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν τροχοῖς αὐτῶν·
13 τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γεργελ ἀκούοντός
μου·
15 καὶ ἦραν τὰ χερουβιν. τοῦτο τὸ ζῶον, ὃ εἶδον ἐπὶ τοῦ
ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ.
16 καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβιν ἐπορεύοντο οἱ
τροχοί, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ
χερουβιν τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ
τῆς γῆς οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν·
17 ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ εἰστῴκεισαν καὶ ἐν τῷ
μετεωρίζεσθαι αὐτὰ ἐμετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν, διότι
πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν.
18 καὶ ἐξῆλθεν δόξα κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἐπέβη
ἐπὶ τὰ χερουβιν,
19 καὶ ἀνέλαβον τὰ χερουβιν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ
ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ
ἐξελθεῖν αὐτὰ καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ
ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς
ἀπέναντι, καὶ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω.
20 τοῦτο τὸ ζῶον ἐστίν, ὃ εἶδον ὑποκάτω θεοῦ Ἰσραὴλ
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ, καὶ ἔγνω ὅτι χερουβιν
ἐστίν.
21 τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνί, καὶ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἐνί,
καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν
πτερύγων αὐτῶν.
22 καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, ταῦτα τὰ
πρόσωπα ἐστίν, ἃ εἶδον ὑποκάτω τῆς δόξης θεοῦ Ἰσραὴλ
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ, καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ
πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο.

Ezechiele 11

1 Καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤγαγέν με ἐπὶ τὴν
πύλην τοῦ οἴκου κυρίου τὴν κατέναντι τὴν βλέπουσαν
κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης
ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες, καὶ εἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν

τὸν Ἰεζονιαν τὸν τοῦ Εζερ καὶ Φαλτιαν τὸν τοῦ Βαναίου
τοὺς ἀφηγουμένους τοῦ λαοῦ.

2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Υἱὲ ἀνθρώπου, οὗτοι οἱ
ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μάταια καὶ βουλευόμενοι βουλήν
πονηρὰν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ

3 οἱ λέγοντες Οὐχὶ προσφάτως ὠκοδόμηνται αἱ οἰκίαι;
αὕτη ἐστὶν ὁ λέβηθς, ἡμεῖς δὲ τὰ κρέα.

4 διὰ τοῦτο προφῴτευσον ἐπ' αὐτούς, προφῴτευσον, υἱὲ
ἀνθρώπου.

5 καὶ ἔπεσεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς με
Λέγε Τάδε λέγει κύριος Οὕτως εἶπατε, οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ
τὰ διαβούλια τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι.

6 ἐπληθύνετε νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ
ἐνεπλῴσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς τραυματιῶν.

7 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Τοὺς νεκροὺς ὑμῶν οὐδὲ
ἐπατάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοί εἰσιν τὰ κρέα, αὕτη δὲ
ὁ λέβηθς ἐστίν, καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς.

8 ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς,
λέγει κύριος.

9 καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου αὐτῆς καὶ παραδώσω ὑμᾶς
εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων καὶ ποιῴσω ἐν ὑμῖν κρίματα.

10 ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε, ἐπὶ τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραὴλ
κρινῶ ὑμᾶς· καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.

11 αὕτη ὑμῖν οὐκ ἐστί εἰς λέβηθα, καὶ ὑμεῖς οὐ μὴ
γένησθε ἐν μέσῳ αὐτῆς εἰς κρέα· ἐπὶ τῶν ὀρίων τοῦ
Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς,

12 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος.

13 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ
Βαναίου ἀπέθανεν, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ
ἀνεβόησα φωνὴ μεγάλη καὶ εἶπα Οἴμμοι οἴμμοι, κύριε,
εἰς συντέλειαν σὺ ποιεῖς τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

15 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς
αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ

συντετέλεσται, οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες
Ἱερουσαλὴμ Μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ κυρίου, ἡμῖν
δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν.

16 διὰ τοῦτο εἶπόν Τάδε λέγει κύριος ὅτι Ἀπόσομαι
αὐτούς εἰς τὰ ἔθνη καὶ διασκορπιῶ αὐτούς εἰς πάσαν
τὴν γῆν, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἁγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς
χώραις, οὗ ἂν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ.

17 διὰ τοῦτο εἶπόν Τάδε λέγει κύριος Καὶ εἰσδέξομαι
αὐτούς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνάξω αὐτούς ἐκ τῶν χωρῶν,
οὗ διέσπειρα αὐτούς ἐν αὐταῖς, καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν
γῆν τοῦ Ἰσραὴλ.

18 καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ καὶ ἐξαροῦσιν πάντα τὰ
βδελύγματα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ
αὐτῆς.

19 καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν καὶ πνεῦμα καινὸν
δώσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκσπάσω τὴν καρδίαν τὴν λιθινὴν
ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν
σαρκίνην,

20 ὅπως ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύωνται καὶ τὰ
δικαιώματά μου φυλάσσονται καὶ ποιῴσιν αὐτὰ· καὶ
ἔσονταί μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν.

21 καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν
ἀνομιῶν αὐτῶν, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο, τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει κύριος.

22 Καὶ ἐξῆρνον τὰ χερουβιν τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ οἱ
τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὰ
ὑπεράνω αὐτῶν·

23 καὶ ἀνέβη ἡ δόξα κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως καὶ
ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους, ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πόλεως.

24 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤγαγέν με εἰς γῆν
Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὄρασει ἐν πνεύματι
θεοῦ· καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὄρασεως, ἧς εἶδον,

25 καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας τοὺς
λόγους τοῦ κυρίου, οὓς ἔδειξέν μοι.

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ κατοικεῖς, οἱ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν καὶ οὐ βλέπουσιν καὶ ὦτα ἔχουσιν τοῦ ἀκούειν καὶ οὐκ ἀκούουσιν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν.
3 καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ποίησον σεαυτῷ σκευὴ αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν καὶ αἰχμαλωτευθῆσθαι ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν, ὅπως ἴδωσιν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν.
4 καὶ ἐξοίσεις τὰ σκευὴ σου ὡς σκευὴ αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἐσπέρας ὡς ἐκπορεύεται αἰχμάλωτος·
5 ἐνώπιον αὐτῶν διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοίχον καὶ διεξελεύσῃ δι' αὐτοῦ·
6 ἐνώπιον αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀναλημθῆσθαι καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψει καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν· διότι τέρας δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.
7 καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατό μοι, καὶ σκευὴ ἐξῆνεγα ὡς σκευὴ αἰχμαλωσίας ἡμέρας καὶ ἐσπέρας διώρυξα ἐμαυτῷ τὸν τοίχον καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον, ἐπ' ὤμων ἀνελημθῆσθαι ἐνώπιον αὐτῶν.
8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με τὸ πρῶτ' λέγων
9 Υἱὲ ἀνθρώπου, οὐκ εἶπαν πρὸς σὲ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οἶκος ὁ παραπικραίνων· Τί σὺ ποιεῖς;
10 εἶπὸν πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει κύριος· Κύριος ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ, οἳ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν,
11 εἶπὸν ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ ἐν μέσῳ αὐτῆς· ὃν τρόπον ἀποιήκα, οὕτως ἔσται αὐτοῖς· ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται,
12 καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθῆσεται καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου, καὶ διορῶζει τοῦ ἐξελεῖν αὐτὸν δι' αὐτοῦ· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει, ὅπως μὴ ὁραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὄψεται.
13 καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτόν, καὶ συλλημθῆσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτόν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται καὶ ἐκεῖ τελευτᾷ·
14 καὶ πάντας τοὺς κύκλω αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον καὶ ῥομφαίαν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν·
15 καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.
16 καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ῥομφαίας καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου, ὅπως ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὐ εἰσῆλθοσαν ἐκεῖ· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος.
17 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
18 Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον σου μετ' ὀδύνης φάγεσαι καὶ τὸ ὕδωρ σου μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίεσαι
19 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς· Τάδε λέγει κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ· Τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετ' ἐνδεΐας φάγονται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίνονται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς, ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
20 καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικούμεναι ἐξερημωθῶσονται, καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν ἔσται· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος.
21 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
22 Υἱὲ ἀνθρώπου, τίς ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ λέγοντες· Μακρὰν αἱ ἡμέραι ἀπόλλωλεν ὄρασις;
23 διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει κύριος· Ἀποστρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι λαλῶσιν πρὸς αὐτούς· Ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι καὶ λόγος πάσης ὀράσεως·

24 ὅτι οὐκ ἔσται ἔτι πᾶσα ὄρασις ψευδῆς καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
25 διότι ἐγὼ κύριος λαλῶσω τοὺς λόγους μου, λαλῶσω καὶ ποιῶσω καὶ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, οἶκος ὁ παραπικραίνων, λαλῶσω λόγον καὶ ποιῶσω, λέγει κύριος.
26 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
27 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ οἶκος Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων λέγοντες λέγουσιν· Ἡ ὄρασις, ἣν οὗτος ὄρα, εἰς ἡμέρας πολλάς, καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προφητεῖται.
28 διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει κύριος· Οὐ μὴ μηκύνωσιν οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου, οὐδ' ἂν λαλῶσω· λαλῶσω καὶ ποιῶσω, λέγει κύριος.

Ezechiele 13

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφῆτευσον ἐπὶ τοὺς προφῆτας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ προφητεύσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Ἀκούσατε λόγον κυρίου
3 Τάδε λέγει κύριος· Οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν.
4 οἱ προφηταὶ σου, Ἰσραὴλ, ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρῆμοις·
5 οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώματι καὶ συνῆγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες· Ἐν ἡμέρᾳ κυρίου·
6 βλέποντες ψευδῆ, μαντευόμενοι μάταια οἱ λέγοντες· Λέγει κύριος, καὶ κύριος οὐκ ἀπέσταλκεν αὐτούς, καὶ ἤρξαντο τοῦ ἀναστήσαι λόγον.
7 οὐχ ὄρασιν ψευδῆ ἐωράκατε καὶ μαντείας ματαίας εἰρῆκατε;
8 διὰ τοῦτο εἶπὸν· Τάδε λέγει κύριος· Ἄνθ' ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι, διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, λέγει κύριος,
9 καὶ ἐκτενώ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφῆτας τοὺς ὀρώντας ψευδῆ καὶ τοὺς ἀποφθεγομένους μάταια· ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ἰσραὴλ οὐ γραφῶσονται καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται· καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ κύριος.
10 ἄνθ' ὧν τὸν λαόν μου ἐπλάνησαν λέγοντες· Εἰρῆνη εἰρῆνη, καὶ οὐκ ἦν εἰρῆνη, καὶ οὗτος οἰκοδομῆε τοίχον, καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτόν, εἰ πεσεῖται,
11 εἶπὸν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας· Πεσεῖται, καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων, καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέσμους αὐτῶν, καὶ πεσοῦνται, καὶ πνεῦμα ἐξαίρων, καὶ ῥαγῆσεται.
12 καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοίχος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν πρὸς ὑμᾶς· Ποῦ ἐστὶν ἡ ἀλοιφή ὑμῶν, ἣν ἠλείψατε;
13 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος· Καὶ ῥῆξω πνοὴν ἐξαίρουσαν μετὰ θυμοῦ, καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὀργῇ μου ἔσται, καὶ τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν
14 καὶ κατασκάψω τὸν τοίχον, ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσεῖται· καὶ θῶσω αὐτόν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀποκαλυφῆσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται, καὶ συντελεσθῆσεσθε μετ' ἐλέγχων· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος.
15 καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοίχον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν, καὶ πεσεῖται. καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς· Οὐκ ἔστιν ὁ τοίχος οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτόν
16 προφήται τοῦ Ἰσραὴλ οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ὀρώντες αὐτῇ εἰρῆνην, καὶ εἰρῆνη οὐκ ἔστιν, λέγει κύριος.
17 καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, στῆρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου τὰς προφητεούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ προφῆτευσον ἐπ' αὐτάς
18 καὶ ἐρεῖς· Τάδε λέγει κύριος· Οὐαὶ ταῖς συρραπτούσαις προσκεφάλαια ἐπὶ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης

ήλικίας τοῦ διαστρέφειν ψυχάς· αἱ ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου, καὶ ψυχὰς περιποιούντο.

19 καὶ ἐβεβῆλουν με πρὸς τὸν λαόν μου ἔνεκεν δρακὸς κριθῶν καὶ ἔνεκεν κλασμάτων ἄρτου τοῦ ἀποκτείνειν ψυχάς, ὡς οὐκ ἔδει ἀποθανεῖν, καὶ τοῦ περιποιῆσθαι ψυχάς, ὡς οὐκ ἔδει ζῆσαι, ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαῷ εἰσακούοντι μάταια ἀποφθέγματα.

20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ἃ ὑμεῖς συστρέφετε ἐκεῖ ψυχάς, καὶ διαρρῆξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν καὶ ἐξαποστελῶ τὰς ψυχάς, ὡς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν, εἰς διασκορπισμόν·

21 καὶ διαρρῆξω τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς συστροφῆν· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος. 22 ἀνθ' ὧν διεστρέφετε καρδίαν δικαίου ἀδίκως καὶ ἐγὼ οὐ διέστρεφον αὐτόν καὶ τὸ κατισχύσαι χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζῆσαι αὐτόν,

23 διὰ τοῦτο ψευδῆ οὐ μὴ ἴδητε καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσησθε ἔτι, καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.

Ezechiele 14

1 Καὶ ἦλθον πρὸς με ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

2 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

3 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικούντων αὐτῶν ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν· εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς;

4 διὰ τοῦτο λάλησον αὐτοῖς καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει κύριος· Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ὃς ἂν θῆ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφῆτην, ἐγὼ κύριος ἀποκριθῶ σομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ,

5 ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμῆμασιν αὐτῶν.

6 διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ· Τάδε λέγει κύριος κύριος· Ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδεύματων ὑμῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν καὶ ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν.

7 διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν προσηλυτευόντων ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλλοτριωθῆ ἀπ' ἐμοῦ καὶ θῆται τὰ ἐνθυμῆματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφῆτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτόν ἐν ἐμοί, ἐγὼ κύριος ἀποκριθῶ σομαι αὐτῷ ἐν ᾧ ἐνέχεται ἐν αὐτῷ·

8 καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ θῶσομαι αὐτόν εἰς ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμόν καὶ ἐξαρῶ αὐτόν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου· καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.

9 καὶ ὁ προφῆτης ἐὰν πλανηθῆ καὶ λαλῆσῃ, ἐγὼ κύριος πεπλάνηκα τὸν προφῆτην ἐκεῖνον καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν καὶ ἀφανιῶ αὐτόν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ.

10 καὶ λῆμψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν· κατὰ τὸ ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος καὶ κατὰ τὸ ἀδίκημα ὁμοίως τῷ προφῆτῃ ἔσται,

11 ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἵνα μὴ μαιίνωνται ἔτι ἐν πᾶσιν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν· καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, λέγει κύριος.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

13 Υἱὲ ἀνθρώπου, γῆ ἐὰν ἀμάρτη μοι τοῦ παραπεσεῖν παράπτωμα καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτήν καὶ

συντρίψω αὐτῆς στῆριγμα ἄρτου καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτὴν λιμὸν καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνη, 14 καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, Νωε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰωβ, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθῶσονται, λέγει κύριος.

15 ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τιμωρῶσομαι αὐτήν καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων,

16 καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι, ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθῶσονται, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθῶσονται, ἡ δὲ γῆ ἔσται εἰς ὄλεθρον.

17 ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ εἶπω· Ῥομφαία διελθάτω διὰ τῆς γῆς, καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος,

18 καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, οὐ μὴ ῥύσωνται υἱοὺς οὐδὲ θυγατέρας, αὐτοὶ μόνοι σωθῶσονται.

19 ἢ καὶ θάνατον ἐπαποστείλω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτήν ἐν αἵματι τοῦ ἐξολεθρευσαί ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος,

20 καὶ Νωε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰωβ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

21 τάδε λέγει κύριος· Ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικῶσιν μοι τὰς πονηρὰς, ῥομφαίαν καὶ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ θάνατον, ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἱερουσαλημ τοῦ ἐξολεθρευσαί ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος

22 καὶ ἰδοὺ ὑπολειμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀνασεσασμένοι αὐτῆς, οἱ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, ἰδοὺ αὐτοὶ ἐκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμῆματα αὐτῶν καὶ μεταμεληθῶσεσθε ἐπὶ τὰ κακά, ἃ ἐπ' ἔγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλημ, πάντα τὰ κακά ἃ ἐπ' ἔγαγον ἐπ' αὐτῶν,

23 καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμῆματα αὐτῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μάτην πεποίηκα πάντα, ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ, λέγει κύριος.

Ezechiele 15

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

2 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ;

3 εἰ λῆμψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν; εἰ λῆμψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ κρεμάσαι ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος;

4 πάρεξ πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κάθαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει εἰς τέλος· μὴ χρῆσιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν;

5 οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ὀλοκλῆρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν. μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς τέλος, εἰ ἔσται ἔτι εἰς ἐργασίαν;

6 διὰ τοῦτο εἶπὸν· Τάδε λέγει κύριος· Ὅν τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, ὃ δέδωκα αὐτὸ τῷ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ.

7 καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς· ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται, καὶ πῦρ αὐτούς καταφάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς.

8 καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν ἀνθ' ὧν παρέπεσον παραπτώματι, λέγει κύριος.

Ezechiele 16

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διαμάρτυραι τῇ Ἱερουσαλημ τὰς ἀνομίας αὐτῆς

3 και ἔρεῖς Τάδε λέγει κύριος τῆ Ἱερουσαλημ Ἡ ρίζα σου καὶ ἡ γένεσις σου ἐκ γῆς Χανααν, ὁ πατὴρ σου Ἀμορραῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία.
4 καὶ ἡ γένεσις σου ἐν ἡ ἡμέρα ἐτέχθης, οὐκ ἔδησαν τοὺς μαστοὺς σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης οὐδὲ ἀλιήλισθης καὶ σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης,
5 οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σοὶ τοῦ ποιῆσαι σοὶ ἐν ἐκ πάντων τούτων τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοί, καὶ ἀπερρίφης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῆ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἡ ἡμέρα ἐτέχθης.
6 καὶ διήλθον ἐπὶ σέ καὶ εἰδόν σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου καὶ εἶπά σοι Ἐκ τοῦ αἵματός σου ζώ.
7 πληθύνου· καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε. καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλεων· οἱ μαστοὶ σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θρῖξ σου ἀνέτειλεν, σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα.
8 καὶ διήλθον διὰ σοῦ καὶ εἰδόν σε, καὶ ἰδοὺ καιρὸς σου καιρὸς καταλυόντων, καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγας μου ἐπὶ σέ καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου· καὶ ὤμοσά σοι καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει κύριος, καὶ ἐγένου μοι.
9 καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ
10 καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα καὶ ὑπέδησά σε ὑάκινθον καὶ ἔξωσά σε βύσσω καὶ περιέβαλόν σε τριχάπτω
11 καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ καὶ περιέθηκα ψέλια περὶ τὰς χεῖράς σου καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου
12 καὶ ἔδωκα ἐνώπιόν σου καὶ ἐξέχου σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὠτά σου καὶ στέφανον καυχῆσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου·
13 καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινά σου καὶ τριχάπτα καὶ ποικίλα· σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα.
14 καὶ ἐξῆλθὲν σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου, διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν τῇ ὠραιότητι, ἡ ἔταξα ἐπὶ σέ, λέγει κύριος.
15 καὶ ἐπεποιθεις ἐν τῷ κάλλει σου καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον, ὃ οὐκ ἔσται.
16 καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου καὶ ἐποίησας σεαυτῆ εἶδωλα ῥαπτὰ καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτά· καὶ οὐ μὴ εἰσέλθης, οὐδὲ μὴ γένηται.
17 καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχῆσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσοῦ μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι, καὶ ἐποίησας σεαυτῆ εἰκόνας ἀρσενικὰς καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς·
18 καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου καὶ περιέβαλες αὐτὰ καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν·
19 καὶ τοὺς ἄρτους μου, οὓς ἔδωκά σοι, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψώμισά σε καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὄσμην εὐωδίας· καὶ ἐγένετο, λέγει κύριος.
20 καὶ ἔλαβες τοὺς υἱοὺς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου, ὧς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν, ὧς μικρὰ ἐξεπόρνευσας,
21 καὶ ἐσφαξας τὰ τέκνα σου καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε ἐν αὐτοῖς.
22 τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθης τὰς ἡμέρας τῆς νηπιότητός σου, ὅτε ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα καὶ πεφυρμένη ἐν τῷ αἵματι σου ἔζησας.
23 καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου, λέγει κύριος,
24 καὶ ὠκοδόμησας σεαυτῆ οἴκημα πορνικὸν καὶ ἐποίησας σεαυτῆ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ
25 καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ὠκοδόμησας τὰ πορνείᾳ σου καὶ ἐλυμῶν τὸ κάλλος σου καὶ δι' ἄγαντες τὰ σκέλη σου παντὶ παρόδῳ καὶ ἐπλήθυνες τὴν πορνείαν σου·

26 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους καὶ πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσει με.
27 ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξαρθῶ τὰ νόμμά σου καὶ παραδώσω σε εἰς ψυχὰς μισούντων σε, θυγατέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου, ἧς ἠσέβησας.
28 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς θυγατέρας Ἀσσοῦρ καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθησ' καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω.
29 καὶ ἐπλήθυνες τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθησ'·
30 τί διαθῶ τὴν θυγατέρα σου, λέγει κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαι σε ταῦτα πάντα, ἔργα γυναικὸς πόρνης; καὶ ἐξεπόρνευσας τρισσῶς
31 ἐν ταῖς θυγατέρας σου τὸ πορνείον σου ὠκοδόμησας ἐπὶ πάσης ἀρχῆς ὁδοῦ καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ καὶ ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα.
32 ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη ὁμοία σοὶ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα·
33 πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύσασιν αὐτὴν προσεδίδου μισθώματα, καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἑρασταῖς σου καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σε κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου.
34 καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα, καὶ σοὶ μισθώματα οὐκ ἐδόθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα.
35 διὰ τοῦτο, πόρνη, ἄκουε λόγον κυρίου
36 Τάδε λέγει κύριος Ἄνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν σου, καὶ ἀποκαλυφθῆσεται ἡ αἰσχύνη σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἑραστάς σου καὶ εἰς πάντα τὰ ἐνθυμώματα τῶν ἀνομιῶν σου καὶ ἐν τοῖς αἵμασιν τῶν τέκνων σου, ὧν ἔδωκας αὐτοῖς.
37 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ συνάγω πάντας τοὺς ἑραστάς σου, ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ πάντας, οὓς ἠγάπησας, σὺν πᾶσιν, οἷς ἐμίσεισ' καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σέ κυκλόθεν καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτοὺς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν αἰσχύνην σου·
38 καὶ ἐκδικῶ σε ἐκδικῶσει μοιχαλίδος καὶ ἐκχεούσης αἷμα καὶ θῶ σε ἐν αἵματι θυμοῦ καὶ ζῆλου.
39 καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατασκάψουσιν τὸ πορνείον σου καὶ καθελούσιν τὴν βάσιν σου καὶ ἐκδύσουσιν σε τὸν ἱματισμὸν σου καὶ λῦμονται τὰ σκεύη τῆς καυχῆσεώς σου καὶ ἀφῶσουσιν σε γυμνὴν καὶ ἀσχημονοῦσαν.
40 καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σέ ὄχλους καὶ λιθοβολήσουσιν σε ἐν λίθοις καὶ κατασφάξουσιν σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν.
41 καὶ ἐμπρῶσουσιν τοὺς οἴκους σου πυρὶ καὶ ποῖσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικῶσεις ἐνώπιον γυναικῶν πολλῶν· καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ τῆς πορνείας σου, καὶ μισθώματα οὐ μὴ δῶς οὐκέτι.
42 καὶ ἐπαφῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξαρθῆσεται ὁ ζήλός μου ἐκ σοῦ, καὶ ἀναπαύσομαι καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω οὐκέτι.
43 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθης τὴν ἡμέραν τῆς νηπιότητός σου καὶ ἐλύπεις με ἐν πᾶσι τούτοις, καὶ ἐγὼ ἰδοὺ τὰς ὁδοὺς σου εἰς κεφαλὴν σου δέδωκα, λέγει κύριος· καὶ οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου.
44 ταῦτά ἐστιν πάντα, ὅσα εἶπαν κατὰ σοὺ ἐν παραβολῇ λέγοντες Καθὼς ἡ μήτηρ, καὶ ἡ θυγάτηρ.
45 θυγάτηρ τῆς μητρός σου σὺ εἶ ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἀνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἀδελφῆ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἀπωσαμένων τοὺς ἀνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετταία, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν Ἀμορραῖος.
46 ἡ ἀδελφῆ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια, αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐωνύμων σου· καὶ ἡ ἀδελφῆ σου ἡ νεωτέρα σου ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου Σοδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς.

47 καὶ οὐδ' ὡς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας· παρὰ μικρὸν καὶ ὑπέγκεισαι αὐτάς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
48 ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, εἰ πεποίηκεν Σοδομα ἡ ἀδελφὴ σου, αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου.
49 πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα Σοδομων τῆς ἀδελφῆς σου, ὑπερηφανία· ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ οἴνου ἐσπατάλων αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς· τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο.
50 καὶ ἐμεγαλαύχουν καὶ ἐποίησαν ἀνομιὰματα ἐνώπιόν μου, καὶ ἐξῆρα αὐτάς, καθὼς εἶδον.
51 καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἀμαρτιῶν σου οὐχ ἤμαρτεν· καὶ ἐπλῆθυνας τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτάς καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου, αἷς ἐποίησας.
52 καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν σου, ἐν ἣ ἔφθειρας τὰς ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου, αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτάς καὶ ἐδικαίωσας αὐτάς ὑπὲρ σεαυτῶν· καὶ σὺ αἰσχύνθητι καὶ λαβὲ τὴν ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαίῳ αἵματι σου τὰς ἀδελφάς σου.
53 καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν, τὴν ἀποστροφὴν Σοδομων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν Σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν,
54 ὅπως κομίσῃ τὴν βάσανόν σου καὶ ἀτιμωθῆσῃ ἐκ πάντων, ὧν ἐποίησας ἐν τῷ σε παροργίσει με.
55 καὶ ἡ ἀδελφὴ σου Σοδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθῶσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ Σαμάρεια καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθῶσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου ἀποκατασταθῶσεσθε καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε.
56 καὶ εἰ μὴ ἦν Σοδομα ἡ ἀδελφὴ σου εἰς ἀκοήν ἐν τῷ στόματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερηφανίας σου
57 πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σου, ὃν τρόπον νῦν ὄνειδος εἶ θυγατέρων Συρίας καὶ πάντων τῶν κύκλων αὐτῆς, θυγατέρων ἀλλοφύλων τῶν περιεχουσῶν σε κύκλῳ,
58 τὰς ἀσεβείας σου καὶ τὰς ἀνομίας σου, σὺ κεκόμισαι αὐτάς, λέγει κύριος.
59 τὰδε λέγει κύριος Καὶ ποιῶ ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας, ὡς ἠτίμωσας ταῦτα τοῦ παραβῆναι τὴν διαθῆκην μου.
60 καὶ μνησθῶμαι ἐγὼ τῆς διαθῆκῆς μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέραις νηπιότητός σου καὶ ἀναστῶ σοι διαθῆκην αἰώνιον.
61 καὶ μνησθῶ τὴν ὁδόν σου καὶ ἐξατιμωθῶ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σου τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς νεωτέραις σου, καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ ἐκ διαθῆκῆς σου.
62 καὶ ἀναστῶ ἐγὼ τὴν διαθῆκην μου μετὰ σοῦ, καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος.
63 ὅπως μνησθῆς καὶ αἰσχυνθῆς, καὶ μὴ ἦ σοι ἔτι ἀνοιξάι τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας σου ἐν τῷ ἐξιλάσκεσθαί με σοι κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησας, λέγει κύριος.

Ezechiele 17

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διγῆσαι διγῆμα καὶ εἰπὸν παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ
3 καὶ ἐρεῖς Τάδε λέγει κύριος Ὁ ἀετὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτέρυγος ὁ μακρὸς τῆ ἐκτάσει πλῆρης ὀνύχων, ὃς ἔχει τὸ ἦγγμα εἰσελθεῖν εἰς τὸν Λίβανον καὶ ἔλαβε τὰ ἐπιλέκτα τῆς κέδρου,
4 τὰ ἄκρα τῆς ἀπαλότητος ἀπέκνισεν καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Χανααν, εἰς πόλιν τετειχισμένην ἔθετο αὐτά.

5 καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδῖον φυτὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό.
6 καὶ ἀνέτειλεν καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν καὶ μικρὰν τῷ μεγέθει τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτῶν· τὰ κλῆματα αὐτῆς ἐπ' αὐτὴν καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν. καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας καὶ ἐξέτεινε τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς.
7 καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτερος μέγας μεγαλοπτέρυγος πολλὸς ὄνυξιν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὐτῆς περιπελεγμένη πρὸς αὐτόν, καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ κλῆματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βάλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς.
8 εἰς πεδῖον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς καὶ φέρειν καρπὸν τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην.
9 διὰ τοῦτο εἰπὸν Τάδε λέγει κύριος Εἰ κατευθυνεῖ; οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἀπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπῆσεται, καὶ ξηρανθῆσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς; καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ οὐδ' ἐν λαῷ πολλῷ τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς.
10 καὶ ἰδοὺ πιαίνεται· μὴ κατευθυνεῖ; οὐχ ἅμα τῷ ἄψασθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθῆσεται ξηρασία; σὺν τῷ βάλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθῆσεται.
11 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
12 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα Οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα; εἰπὸν Ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλημ, καὶ λῆμψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς καὶ ἄξει αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα.
13 καὶ λῆμψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ διαθῆσεται πρὸς αὐτὸν διαθῆκην καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρχῇ· καὶ τοὺς ἡγουμένους τῆς γῆς λῆμψεται
14 τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθῆκην αὐτοῦ καὶ ἰστάνειν αὐτῶν.
15 καὶ ἀποστῆσεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἐαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν. εἰ κατευθυνεῖ; εἰ διασωθῆσεται ὁ ποιῶν ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθῆκην εἰ σωθῆσεται;
16 ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ἐὰν μὴ ἐν ᾧ τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτόν, ὃς ἠτίμωσεν τὴν ἀράν μου καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθῆκην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτῆσει.
17 καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδ' ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιῆσει πρὸς αὐτὸν Φαραων πόλεμον, ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσεων τοῦ ἐξάραι ψυχάς.
18 καὶ ἠτίμωσεν ὀρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθῆκην, καὶ ἰδοὺ δέδωκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ· μὴ σωθῆσεται;
19 διὰ τοῦτο εἰπὸν Τάδε λέγει κύριος Ζῶ ἐγὼ ἐὰν μὴ τὴν διαθῆκην μου, ἣν παρέβη, καὶ τὴν ὀρκωμοσίαν μου, ἣν ἠτίμωσεν, καὶ δώσω αὐτὰ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ.
20 καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτόν τὸ δίκτυόν μου, καὶ ἀλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ.
21 ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ τοὺς καταλοιποὺς εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα.
22 διότι τὰδε λέγει κύριος Καὶ λῆμψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τῆς κέδρου, ἐκ κορυφῆς καρδίας αὐτῶν ἀποκνίω καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλόν· καὶ κρεμάσω αὐτόν
23 ἐν ὄρει μετεώρῳ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω, καὶ ἐξοίσει βλαστὸν καὶ ποιῆσει καρπὸν καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλῃν, καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν θηρίον, καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ ἀναπαύσεται, τὰ κλῆματα αὐτοῦ ἀποκατασταθῆσεται.
24 καὶ γινώσκονται πάντα τὰ ζῦλα τοῦ πεδίου διότι ἐγὼ κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλόν καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν καὶ ξηραίνων ξύλον χλωρὸν καὶ ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν· ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιῶσω.

Ezechiele 18

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ λέγοντες Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ
ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν;
3 ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ
παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραὴλ·
4 ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν· ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ
πατρὸς, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ, ἐμαί εἰσιν· ἡ ψυχὴ
ἡ ἀμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθάνεται.
5 ὁ δὲ ἄνθρωπος, ὃς ἔσται δίκαιος, ὁ ποιῶν κρίμα καὶ
δικαιοσύνην,
6 ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ φάγεται καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμώματα οἴκου Ἰσραὴλ καὶ τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μίανῃ καὶ πρὸς
γυναῖκα ἐν ἀφένδρῳ οὐδαν οὐ προσεγγιεῖ
7 καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσῃ, ἐνεχυρασμὸν
ὀφείλοντος ἀποδώσει καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἄρπάται, τὸν
ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ
8 καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει καὶ
πλεονασμὸν οὐ λῴμψεται καὶ ἐξ ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν
χεῖρα αὐτοῦ, κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀνὰ μέσον ἀνδρῶς
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ
9 καὶ τοῖς προστάγμασίν μου πεπόρευται καὶ τὰ
δικαιώματά μου πεφύλακται τοῦ ποιῆσαι αὐτά, δίκαιος
οὗτός ἐστιν, ζωὴ ζῴσεται, λέγει κύριος.
10 καὶ ἐὰν γεννῶσιν υἱὸν λοιμὸν ἐκχέοντα αἷμα καὶ
ποιοῦντα ἁμαρτήματα,
11 ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ
ἐπορεύθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγεν καὶ τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανεν
12 καὶ πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυνάστευσεν καὶ
ἄρπαγμα ἤρπασεν καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκεν καὶ
εἰς τὰ εἰδῶλα ἔθετο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἀνομίαν
πεποίηκεν,
13 μετὰ τόκου ἔδωκε καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν, οὗτος ζῶν
οὐ ζῴσεται, πᾶσαι τὰς ἀνομίας ταύτας ἐποίησεν, θανάτω
θανατωθήσεται, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἔσται.
14 ἐὰν δὲ γεννῶσιν υἱόν, καὶ ἴδῃ πᾶσας τὰς ἀμαρτίας
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὡς ἐποίησεν, καὶ φοβηθῆ καὶ μὴ
ποιῶσιν κατὰ ταύτας,
15 ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ βέβρωκεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμώματα οἴκου Ἰσραὴλ καὶ
τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανεν
16 καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσεν καὶ ἐνεχυρασμὸν
οὐκ ἐνεχύρασεν καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἤρπασεν, τὸν ἄρτον
αὐτοῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκεν καὶ γυμνὸν περιέβαλεν
17 καὶ ἀπ' ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τόκον
οὐδὲ πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβεν, δικαιοσύνην ἐποίησεν καὶ
ἐν τοῖς προστάγμασίν μου ἐπορεύθη, οὐ τελευτῶσιν ἐν
ἀδικίαις πατρὸς αὐτοῦ, ζωὴ ζῴσεται.
18 ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ ἐὰν θλίψῃ καὶ ἄρπάσῃ
ἄρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου καὶ
ἀποθάνεται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ.
19 καὶ ἐρεῖτε Τί ὅτι οὐκ ἔλαβεν τὴν ἀδικίαν ὁ υἱὸς τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλεος
ἐποίησεν, πάντα τὰ νόμιά μου συνετήρησεν καὶ
ἐποίησεν αὐτά· ζωὴ ζῴσεται.
20 ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα ἀποθάνεται· ὁ δὲ υἱὸς οὐ
λῴμψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ὁ πατήρ
λῴμψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· δικαιοσύνη
δικαίου ἐπ' αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀνομία ἀνόμου ἐπ' αὐτὸν
ἔσται.
21 καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
αὐτοῦ, ὧν ἐποίησεν, καὶ φυλάξῃται πᾶσας τὰς ἐντολάς
μου καὶ ποιῶσιν τὴν δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζωὴ ζῴσεται, οὐ
μὴ ἀποθάνῃ.
22 πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν, οὐ
μνησθήσεται ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, ἢ ἐποίησεν,
ζῴσεται.

23 μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει
κύριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς
πονηρίας καὶ ζῆν αὐτόν;
24 ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ καὶ ποιῶσιν ἀδικίαν κατὰ πᾶσας τὰς ἀνομίας, ὡς
ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, ὡς
ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν· ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ,
ὧ παρέπεσεν, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ, αἷς ἤμαρτεν,
ἐν αὐταῖς ἀποθάνεται.
25 καὶ εἶπατε Οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς κυρίου. ἀκούσατε
δ', πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ· μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατευθύνει; οὐχὶ
ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατευθύνει;
26 ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ καὶ ποιῶσιν παράπτωμα καὶ ἀποθάνῃ, ἐν τῷ
παραπτώματι, ὧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθάνεται.
27 καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας
αὐτοῦ, ἢς ἐποίησεν, καὶ ποιῶσιν κρίμα καὶ δικαιοσύνην,
οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξεν
28 καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ, ὧν
ἐποίησεν, ζωὴ ζῴσεται, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.
29 καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ Οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς
κυρίου. μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατορθοῖ, οἶκος Ἰσραὴλ; οὐχὶ ἡ
ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ;
30 ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος
Ἰσραὴλ, λέγει κύριος· ἐπιστρέφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ
πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς
κόλασιν ἀδικίας.
31 ἀπορρίψατε ἀπὸ ἐαυτῶν πᾶσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν,
ὡς ἠσεβήσατε εἰς ἐμέ, καὶ ποιήσατε ἐαυτοῖς καρδίαν
καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν· καὶ ἴνα τί ἀποθνήσκατε,
οἶκος Ἰσραὴλ;
32 διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει
κύριος.

Ezechiele 19

1 Καὶ σὺ λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ
2 καὶ ἐρεῖς Τί ἡ μῆτηρ σου; σκύμνος· ἐν μέσῳ λεόντων
ἐγενήθη, ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνεν σκύμνος αὐτῆς.
3 καὶ ἀπεπλήθυνεν εἰς τῶν σκύμων αὐτῆς, λέων ἐγένετο
καὶ ἔμαθεν τοῦ ἀρπάζειν ἀρπάγματα, ἀνθρώπους
ἔφαγεν.
4 καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν
συνελήμφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν
Αἰγύπτου.
5 καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσται ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀπώλετο ἡ
ὑπόστασις αὐτῆς, καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμων
αὐτῆς, λέοντα ἔταξεν αὐτόν.
6 καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων, λέων ἐγένετο καὶ
ἔμαθεν ἀρπάζειν ἀρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγεν·
7 καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν
ἐξήρμωσεν καὶ ἠφάνισεν γῆν καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς
ἀπὸ φωνῆς ὠρύματος αὐτοῦ.
8 καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν καὶ
ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν
συνελήμφθη·
9 καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλεάγρα, ἤλθεν
πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὸν εἰς
φυλακῶν, ὅπως μὴ ἀκουσθῆ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ
Ἰσραὴλ.
10 ἡ μῆτηρ σου ὡς ἄμπελος, ὡς ἄνθος ἐν ῥόᾳ ἐν ὕδατι
πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς
ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ.
11 καὶ ἐγένετο αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος ἐπὶ φυλὴν
ἡγουμένων, καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ
στελεχῶν καὶ εἶδεν τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλῆθει
κλημάτων αὐτῆς.
12 καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐρρίφη, καὶ ἄνεμος
ὁ καύσων ἐξῆρανεν τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς· ἐξεδιέκθη καὶ
ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς, πῦρ ἀνέλωσεν αὐτῶν.

13 καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτὴν ἐν τῇ ἐρῴμῳ, ἐν γῆ ἀνύδρῳ·
14 καὶ ἐξῆλθεν πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς καὶ κατέφαγεν αὐτ'ν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος, φυλὴ εἰς παραβολὴν θρῴνου ἐστὶν καὶ ἔσται εἰς θρήνον.

Ezechiele 20

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ ἐπερωτῆσαι τὸν κύριον καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.
2 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
3 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει κύριος· Εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμεῖς ἔρχεσθε; ζῶ ἐγὼ εἰ ἀποκριθῶ σομαι ὑμῖν, λέγει κύριος;
4 εἰ ἐκδικῶ αὐτούς ἐκδικῶσιν; υἱὲ ἀνθρώπου, τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς
5 καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει κύριος· Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠρέτισα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἴκου Ἰακωβ καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἀντελαβόμην τῇ χειρὶ μου αὐτῶν λέγων· Ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν,
6 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμην τῇ χειρὶ μου αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν, ἣν ἠτοίμασα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.
7 καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς· Ἐκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπορριψάτω, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ μιαινέσθε· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
8 καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαί μου, τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέρριψαν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον. καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτούς τοῦ συντελέσαι τὴν ὄργην μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ γῆς Αἰγύπτου.
9 καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν αὐτοὶ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγνώσθην πρὸς αὐτούς ἐνώπιον αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
10 καὶ ἐξῆγαγον αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἤγαγον αὐτούς εἰς τὴν ἔρημον
11 καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς, ὅσα ποιῶσιν αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζῶσεται ἐν αὐτοῖς.
12 καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνά μέσον αὐτῶν τοῦ γινῶναι αὐτούς διότι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς.
13 καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρῴμῳ· Ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύεσθε. καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, ἃ ποιῶσιν αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζῶσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβῶλῶσαν σφόδρα. καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρῴμῳ τοῦ ἐξαναλώσαι αὐτούς.
14 καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῆγαγον αὐτούς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.
15 καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρῴμῳ τὸ παράπαν τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτούς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν,
16 ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβῶλῶσαν καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν καρδιῶν αὐτῶν ἐπορεύοντο.
17 καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπ' αὐτούς τοῦ ἐξαλείψαι αὐτούς καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτούς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρῴμῳ.

18 καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρῴμῳ· Ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ συναναμίγεσθε καὶ μὴ μιαινέσθε·

19 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσεσθε καὶ ποιεῖτε αὐτὰ
20 καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάζετε, καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν τοῦ γινώσκειν διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
21 καὶ παρεπύκρναν με καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐν τοῖς προστάγμασίν μου οὐκ ἐπορεύθησαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτὰ, ἃ ποιῶσιν ἄνθρωπος καὶ ζῶσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβῶλῶσαν. καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρῴμῳ τοῦ συντελέσαι τὴν ὄργην μου ἐπ' αὐτούς·
22 καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῆγαγον αὐτούς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.
23 καὶ ἐξῆρα τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρῴμῳ τοῦ διασκορπίσαι αὐτούς ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπείρειν αὐτούς ἐν ταῖς χώραις,
24 ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβῶλῶσαν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.
25 καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζῶσονται ἐν αὐτοῖς.
26 καὶ μιανῶ αὐτούς ἐν τοῖς δόμασιν αὐτῶν ἐν τῷ διαπορεύεσθαί με πᾶν διανοίγον μῦτραν ὅπως ἀφανίσω αὐτούς.
27 διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει κύριος· Ἐως τοῦτου παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν, ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ.
28 καὶ εἰςῆγαγον αὐτούς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἤρα τὴν χειρὰ μου τοῦ δοῦναι αὐτοῖς, καὶ εἶδον πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὁσμὴν εὐωδίας καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ σπονδὰς αὐτῶν.
29 καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς· Τί ἐστὶν Ἀβαμα, ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμα ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
30 διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ· Τάδε λέγει κύριος· Εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαινέσθε καὶ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε;
31 καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς ὑμεῖς μιαινέσθε ἐν πᾶσιν τοῖς ἐνθυμώμασιν ὑμῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ; ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, εἰ ἀποκριθῶ σομαι ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβῶσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο.
32 καὶ οὐκ ἔσται ὁν τρόπον ὑμεῖς λέγετε· Ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς τοῦ λατρεῦειν ζύλοις καὶ λίθοις.
33 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς·
34 καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν, οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ·
35 καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν καὶ διακριθῶσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον.
36 ὁν τρόπον διεκρίθη πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρῴμῳ γῆς Αἰγύπτου, οὕτως κρινῶ ὑμᾶς, λέγει κύριος·
37 καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ
38 καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφεστηκότας, διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν ἐξάξω

αυτούς, και εις την γην του Ισραηλ ουκ εισελεύσονται· και επιγνώσεσθε διότι εγώ κύριος.

39 και υμεις, οικος Ισραηλ, τάδε λέγει κύριος κύριος· Έκαστος τὰ επιτηδεύματα αυτού εξάρατε· και μετά ταυτα ει μη υμεις εισακούετε μου και τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν και ἐν τοῖς επιτηδεύμασιν ὑμῶν·

40 διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, λέγει κύριος κύριος, ἐκεῖ δουλεύουσιν μοι πᾶς οικος Ισραηλ εις τέλος, και ἐκεῖ προσδέξομαι και ἐκεῖ επισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν και τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἀγιάσμασιν ὑμῶν·

41 ἐν ὁσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν και εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν, ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, και ἀγιασθῶσιν ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοῦς τῶν λαῶν.

42 και επιγνώσεσθε διότι εγώ κύριος ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εις την γην του Ισραηλ εις την γην, εις ἣν ἦρα την χειρά μου του δοῦναι αὐτήν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

43 και μνησθῆσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν και τὰ επιτηδεύματα ὑμῶν, ἐν οἷς ἐμαίνεσθε ἐν αὐτοῖς, και κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πᾶσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν.

44 και επιγνώσεσθε διότι εγώ κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί με οὕτως ὑμῖν ὅπως τὸ ὄνομά μου μη βεβηλωθῆ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς και κατὰ τὰ επιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα, λέγει κύριος.

Ezechiele 21

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στῆρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Θαιμαν και ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρωμ και προφῆτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἠγούμενον Ναγεβ

3 και ἐρεῖς τῷ δρυμῷ Ναγεβ· Ἄκουε λόγον κυρίου· Τάδε λέγει κύριος κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, και καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν και πᾶν ξύλον ξηρὸν, οὐ σβεσθῆσεται ἡ φλόξ ἢ ἐξαφθεῖσα, και κατακαυθῆσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βορρᾶ·

4 και επιγνώσονται πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ἐξέκαυσα αὐτό, και οὐ σβεσθῆσεται.

5 και εἶπα Μηδαμῶς, κύριε κύριε· αὐτοὶ λέγουσιν πρὸς με Οὐχὶ παραβολὴ ἐστὶν λεγομένη αὕτη;

6 και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

7 Διὰ τοῦτο προφῆτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, και στῆρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ιερουσαλημ και ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν και προφητεύσεις ἐπὶ την γην του Ισραηλ

8 και ἐρεῖς πρὸς την γην του Ισραηλ· Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ και ἐκσπάσω τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ του κολεοῦ αυτού και ἐξολεθρεύσω ἐκ σου ἄδικον και ἄνομον·

9 ἀνθ' ὧν ἐξολεθρεύσω ἐκ σου ἄδικον και ἄνομον, οὕτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ του κολεοῦ αυτού ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βορρᾶ·

10 και επιγνώσεται πᾶσα σὰρξ διότι ἐγὼ κύριος ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ του κολεοῦ αυτού, και οὐκ ἀποστρέψει οὐκέτι.

11 και σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, καταστέναξον ἐν συντριβῇ ὀσφύος σου και ἐν ὀδύνασι στενάξεις κατ' ὀφθαλμοῦς αὐτῶν.

12 και ἔσται ἐὰν εἰπωσιν πρὸς σέ· Ἐνεκα τίνος σὺ στενάξεις; και ἐρεῖς· Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ, διότι ἔρχεται, και θραυσθῆσεται πᾶσα καρδία, και πᾶσαι χεῖρες παραλυθῶσονται, και ἐκψύξει πᾶσα σὰρξ και πᾶν πνεῦμα, και πάντες μηροὶ μολυνθῶσονται ὑγρασίᾳ· ἰδοὺ ἔρχεται και ἔσται, λέγει κύριος κύριος.

13 και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

14 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφῆτευσον και ἐρεῖς· Τάδε λέγει κύριος· Εἰπόν· Ῥομφαία Ῥομφαία, ὀξύνου και θυμώθητι,

15 ὅπως σφάξης σφάγια, ὀξύνου ὅπως γένη εις στίλβωσιν, ἐτοίμη εις παράλυσιν σφάζε, ἐξουδένει ἀπωθοῦ πᾶν ξύλον.

16 και ἔδωκεν αὐτὴν ἐτοίμην του κρατεῖν χεῖρα αυτού· ἐξηκονθῆ Ῥομφαία, ἐστὶν ἐτοίμη του δοῦναι αὐτὴν εις χεῖρα ἀποκεντούντος.

17 ἀνάκραγε και ὀλόλυξον, υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι αὐτὴ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὐτὴ ἐν πᾶσιν τοῖς ἀφηγουμένοις του Ισραηλ· παροικῶσουσιν ἐπὶ Ῥομφαία, ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου· διὰ τοῦτο κρότησον ἐπὶ την χεῖρά σου.

18 ὅτι δεδικαίωται· και τί, ει και φυλὴ ἀπώσθη; οὐκ ἔσται, λέγει κύριος κύριος.

19 και σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφῆτευσον και κρότησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα και διπλασίασον Ῥομφαίαν· ἢ τρίτη Ῥομφαία τραυματιῶν ἐστὶν Ῥομφαία τραυματιῶν ἢ Ῥομφαία και ἐκστῆσει αὐτούς.

20 ὅπως θραυσθῆ ἡ καρδία και πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενούντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην αὐτῶν· παραδέδονται εις σφάγια Ῥομφαίας, εὐ γέγονεν εις σφαγῶν, εὐ γέγονεν εις στίλβωσιν.

21 διαπορεύου ὀξύνου ἐκ δεξιῶν και ἐξ εὐωνύμων, οὐ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγειρηται.

22 και ἐγὼ δὲ κροτῶ χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου και ἐναφῶ τὸν θυμόν μου· ἐγὼ κύριος λελάληκα.

23 και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

24 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδοὺς του εισελθεῖν Ῥομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος· ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο, και χεῖρ ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ πόλεωσ· ἐπ' ἀρχῆς

25 ὁδοῦ διατάξεις του εισελθεῖν Ῥομφαίαν ἐπὶ Ραββαθ υἱῶν Ἀμμων και ἐπὶ την Ιουδαίαν και ἐπὶ Ιερουσαλημ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

26 διότι στῆσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ την ἀρχαίαν ὁδὸν ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν του μαντεύσασθαι μαντείαν, του ἀναβράσαι ῥάβδον και ἐπερωτηῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς και ἠπατοσκοπῆσασθαι ἐκ δεξιῶν αυτού.

27 ἐγένετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ιερουσαλημ του βαλεῖν χάρακα, του διανοίξαι στόμα ἐν βοῇ, ὑψῶσαι φωνὴν μετα κραυγῆς, του βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς και βαλεῖν χῶμα και οἰκοδομησαι βελοστάσεις.

28 και αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντεῖαν ἐνώπιον αὐτῶν, και αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας αυτού μνησθῆναι.

29 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος· Ἄνθ' ὧν ἀνεμῶσθε τὰς ἀδικίας ὑμῶν ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν του ὁραθῆναι ἀμαρτίας ὑμῶν ἐν πᾶσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν και ἐν τοῖς επιτηδεύμασιν ὑμῶν, ἀνθ' ὧν ἀνεμῶσθε, ἐν τούτοις ἀλώσεσθε.

30 και σύ, βέβηλε ἄνομε ἀφηγούμενε του Ισραηλ, οὐ ἦκει ἡ ἡμέρα, ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας,

31 τάδε λέγει κύριος· Ἀφείλου την κίδαριν και ἐπέθου τὸν στέφανον· αὕτη οὐ τοιαύτη ἔσται· ἐταπεινώσας τὸ ὑψηλὸν και τὸ ταπεινὸν ὑψώσας.

32 ἀδικίαν ἀδικίαν θῶσμαι αὐτῶν, οὐδ' αὕτη τοιαύτη ἔσται, ἕως οὐ ἔλθῃ ᾧ καθ' κει, και παραδώσω αὐτῶ.

33 και σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφῆτευσον και ἐρεῖς· Τάδε λέγει κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων και πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν και ἐρεῖς· Ῥομφαία Ῥομφαία

ἐσπασμένη εις σφάγια και ἐσπασμένη εις συντέλειαν, ἐγείρου ὅπως στίλβης

34 ἐν τῇ ὀράσει σου τῇ ματαίᾳ και ἐν τῷ μαντεύεσθαι σε ψευδῇ του παραδοῦναι σε ἐπὶ τραχῆλους τραυματιῶν ἀνόμων, ὧν ἦκει ἡ ἡμέρα, ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας.

35 ἀπόστρεφε, μη καταλύσης ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ᾧ γεγέννησαι· ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου κρινῶ σε

36 και ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὄργῶν μου, ἐν πυρὶ ὄργῆς μου ἐμψῶσω ἐπὶ σὲ και παραδώσω σε εις χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων διαφθοράν.

37 ἐν πυρὶ ἔση κατάβρωμα, τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου· οὐ μη γένηται σου μνεῖα, διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα.

Ezechiele 22

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
2 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων; καὶ παραδείξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς
3 καὶ ἐρεῖς Τάδε λέγει κύριος ὁ κύριος ὁ πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν μέσῳ αὐτῆς τοῦ ἐλθεῖν καιρὸν αὐτῆς καὶ ποιοῦσα ἐνθυμῶματα καθ' αὐτῆς τοῦ μιαίνειν αὐτ'ν,
4 ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν, οἷς ἐξέχεας, παραπέπτωκας καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμῶμασιν σου, οἷς ἐποίησας, ἐμιαίνου καὶ ἡγγισας τὰς ἡμέρας σου καὶ ἡγγαγες καιρὸν ἐτῶν σου. διὰ τοῦτο δέδωκά σε εἰς ὄνειδος τοῖς ἔθνεσιν καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις
5 ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σε καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐμπαιζονται ἐν σοί· Ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστή καὶ πολλῇ ἐν ταῖς ἀνομίαις.
6 Ἴδου οἱ ἀφηγούμενοι οἴκου Ἰσραὴλ ἕκαστος πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ συνανειφύροντο ἐν σοί, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα·
7 πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν σοί καὶ πρὸς τὸν προσῴντον ἀνεστρέφοντο ἐν ἀδικίαις ἐν σοί, ὄρφανὸν καὶ ἄρῳ κατεδυναστεύον ἐν σοί·
8 καὶ τὰ ἁγία μου ἐξουδέκουν καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβῶλουν ἐν σοί.
9 ἄνδρες λησταὶ ἐν σοί, ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοί αἷμα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων ἤσθωσαν ἐν σοί, ἀνόσια ἐποίουν ἐν μέσῳ σου.
10 αἰσχύνῃ πατρός ἀπεκάλυψαν ἐν σοί καὶ ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθιμένην ἐταπείνουν ἐν σοί·
11 ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἠνομοῦσαν, καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμιαίεν ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνουν ἐν σοί.
12 δῶρα ἐλαμβάνουσαν ἐν σοί, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα, τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνουσαν ἐν σοί· καὶ συντελέσω συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν καταδυναστείᾳ, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου, λέγει κύριος.
13 ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου ἐφ' οἷς συντετέλεσαι, οἷς ἐποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασίν σου τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ σου,
14 εἰ ὑπὸστ'σεται ἡ καρδία σου; εἰ κρατ'σουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις, αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοί; ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποι'σω.
15 καὶ διασκορπιῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκαθαρσία σου ἐκ σοῦ,
16 καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοί κατ' ὀφθαλμοῦς τῶν ἐθνῶν· καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος.
17 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
18 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἴδου γεγονόςά μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμειγμένοι πάντες χαλκῷ καὶ σιδῶρῳ καὶ κασσίτερῳ καὶ μολίβῳ, ἐν μέσῳ ἀργυρίου ἀναμειγμένος ἐστίν.
19 διὰ τοῦτο εἰπὸν Τάδε λέγει κύριος Ἄνθ' ὧν ἐγένεσθε πάντες εἰς σύγκρασιν μίαν, διὰ τοῦτο ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἱερουσαλὴμ.
20 καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος καὶ χαλκὸς καὶ σίδηρος καὶ κασσίτερος καὶ μολίβδος εἰς μέσον καμίνου τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι, οὕτως εἰσδέχομαι ὑμᾶς ἐν ὀργῇ μου καὶ συνάξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς
21 καὶ ἐκφυσῶ ἐφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, καὶ χωνευθ'σεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς.
22 ὃν τρόπον χωνεύεται ἄργυριον ἐν μέσῳ καμίνου, οὕτως χωνευθ'σεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐφ' ὑμᾶς.
23 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
24 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν αὐτῇ Σὺ εἰ γῆ ἢ οὐ βρεχομένη, οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σὲ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς·

25 ἢς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα, ψυχὰς κατεσθίοντες ἐν δυναστείᾳ, τιμὰς λαμβάνοντες ἐν ἀδικίᾳ, καὶ αἱ χῆραὶ σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου.

26 καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου καὶ ἐβεβῶλουν τὰ ἁγία μου· ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβῶλου οὐ διέστελλον καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαρῶ οὐ διέστελλον καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν.

27 οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα τοῦ ἐκχέαι αἷμα, ὅπως πλεονεξία πλεονεκτῶσιν.

28 καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται, ὀρώντες μάταια, μαντευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες Τάδε λέγει κύριος, καὶ κύριος οὐ λελάληκεν·

29 λαὸν τῆς γῆς ἐκπικροῦντες ἀδικίᾳ καὶ διαρπάζοντες ἀρπάγματα, πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες καὶ πρὸς τὸν προσῴντον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ κρίματος.

30 καὶ ἐξῴνουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς καὶ ἐστῶτα πρὸ προσώπου μου ὀλοσχερῶς ἐν καιρῷ τῆς γῆς τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλείψαι αὐτ'ν, καὶ οὐχ εὔρον.

31 καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτὴν θυμὸν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου τοῦ συντελέσαι· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει κύριος κύριος.

Ezechiele 23

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς

3 καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν· ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν, ἐκεῖ διεπαρθευθῆσαν.

4 καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Οὐλα ἢ πρεσβυτέρα καὶ Οὐλιβα ἢ ἀδελφὴ αὐτῆς. καὶ ἐγένοντό μοι καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Σαμάρεια ἢ Οὐλα, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἢ Οὐλιβα.

5 καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Οὐλα ἅπ' ἐμοῦ καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἑραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ

6 ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα, ἡγουμένους καὶ στρατηγούς· νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες, ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵππων.

7 καὶ ἔδωκεν τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτοῦς· ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες, καὶ ἐπὶ πάντας, οὓς ἐπέθετο, ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμῶμασιν αὐτῆς ἐμιαίεντο.

8 καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτὴν καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτ'ν.

9 διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἑραστῶν αὐτῆς, εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ' οὓς ἐπέθετο.

10 αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον καὶ αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν· καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας, καὶ ἐποίησαν ἐκδικ'σεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας.

11 καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Οὐλιβα καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτὴν καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

12 ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο, ἡγουμένους καὶ στρατηγούς τοὺς ἐγγυς αὐτῆς ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα, ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵππων· νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες.

13 καὶ εἶδον ὅτι μεμίανται· ὁδὸς μία τῶν δύο.

14 καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐξωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίων, ἐξωγραφημένους ἐν γραφίδι

15 ἐξωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ τιάραι βαπταὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ὅψις τρισσή πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων γῆς πατρίδος αὐτῶν,

16 και ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς τῆ ὀράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς
καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν
Χαλδαίων.

17 καὶ ἤλθοσαν πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος εἰς κοίτην
καταλόντων καὶ ἐμίαινον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς,
καὶ ἐμίανθη ἐν αὐτοῖς· καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ'
αὐτῶν.

18 καὶ ἀπεκάλυπεν τὴν πορνείαν αὐτῆς καὶ
ἀπεκάλυπεν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ
μου ἀπ' αὐτῆς, ὄν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τῆς
ἀδελφῆς αὐτῆς.

19 καὶ ἐπλῆθυνας τὴν πορνείαν σου τοῦ ἀναμνησαί
ἡμέρας νεότητός σου, ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ,
20 καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, ὧν ἦσαν ὡς ὄνων αἱ
σάρκες αὐτῶν καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν.

21 καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου, ἃ ἐποίησες
ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου, οὐ οἱ μαστοὶ
νεότητός σου.

22 διὰ τοῦτο, Οολιβα, τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξεγείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ σέ, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ
ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπάσω αὐτοὺς ἐπὶ σέ κυκλόθεν,

23 υἱοὺς Βαβυλῶνος καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους,
Φακοὺ καὶ Σουε καὶ Κουε καὶ πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων
μετ' αὐτῶν, νεανίσκους ἐπιλέκτους, ἠγεμόνας καὶ
στρατηγοὺς πάντας, τρισσοὺς καὶ ὀνομαστοὺς
ἱπεύοντας ἐφ' ἵππων·

24 καὶ πάντες ἤξουσιν ἐπὶ σέ ἀπὸ βορρᾶ, ἄρματα καὶ
τροχοὶ μετ' ὄχλου λαῶν, θυρεοὶ καὶ πέλται, καὶ
βαλοῦσιν φυλακὴν ἐπὶ σέ κύκλω· καὶ δώσω πρὸ
προσώπου αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκδικήσουσίν σε ἐν τοῖς
κρίμασιν αὐτῶν.

25 καὶ δώσω τὸν ζηλόν μου ἐν σοί, καὶ ποιήσουσιν μετὰ
σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ· μυκτῆρά σου καὶ ὠτά σου
ἀφελοῦσιν καὶ τοὺς καταλοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ
καταβαλοῦσιν. αὐτοὶ υἱοὺς σου καὶ θυγατέρας σου
λῆμνονται, καὶ τοὺς καταλοίπους σου πῦρ καταφάγεται.

26 καὶ ἐκδύσουσίν σε τὸν ἱματισμόν σου καὶ λῆμνονται
τὰ σκεύη τῆς καυχῆσέως σου.

27 καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ καὶ τὴν
πορνείαν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐ μὴ ἄρης τοὺς
ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐτοὺς καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῆς
οὐκέτι.

28 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμί
σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ'
αὐτῶν·

29 καὶ ποιήσουσιν ἐν σοί ἐν μίσει καὶ λῆμνονται
πάντας τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς μόχθους σου, καὶ ἔση
γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα, καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνη
πορνείας σου καὶ ἀσεβείᾳ σου. καὶ ἡ πορνεία σου

30 ἐποίησεν ταῦτά σοι ἐν τῷ ἐκπορνεύσαι σε ὀπίσω
ἔθνων καὶ ἐμιαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμῆμασιν αὐτῶν.

31 ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης, καὶ δώσω τὸ
ποτῆριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σου.

32 τάδε λέγει κύριος Τὸ ποτῆριον τῆς ἀδελφῆς σου
πίεσαι τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ τὸ πλεονάζον τοῦ
συντελέσαι

33 μέθην καὶ ἐκλύσεως πλησθῆσῃ καὶ τὸ ποτῆριον
ἀφανισμοῦ, ποτῆριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας,

34 καὶ πίεσαι αὐτό· καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς νεομηνίας
αὐτῆς ἀποστρέψω· διότι ἐγὼ λελάληκα, λέγει κύριος.

35 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἄνθ' ὧν ἐπελάθου μου
καὶ ἀπέρριψάς με ὀπίσω τοῦ σώματός σου, καὶ σὺ λαβὲ
τὴν ἀσεβειάν σου καὶ τὴν πορνείαν σου.

36 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Υἱὲ ἀνθρώπου, οὐ κρινεῖς
τὴν Οολιαν καὶ τὴν Οολιβαν; καὶ ἀπαγγελεῖς αὐταῖς τὰς
ἀνομίας αὐτῶν,

37 ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσίν αὐτῶν· τὰ
ἐνθυμῆματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἃ
ἐγέννησάν μοι, δι' ἄγρον αὐτοῖς δι' ἐμπύρον.

38 ἕως καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι· τὰ ἁγία μου ἐμίαινον
καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβῆλουν.

39 καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς
εἰδώλοις αὐτῶν καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἁγία μου τοῦ
βεβηλοῦν αὐτά· καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ
οἴκου μου.

40 καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν, οἷς
ἀγγέλους ἐξαπεστέλλοσαν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἅμα τῷ
ἔρχεσθαι αὐτοὺς εὐθὺς ἐλόου καὶ ἐστιβίζου τοὺς
ὀφθαλμούς σου καὶ ἐκόσμου κόσμῳ

41 καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης, καὶ τράπεζα
κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς. καὶ τὸ θυμίαμά μου
καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς.

42 καὶ φωνὴν ἀρμονίας ἀνεκροῦντο· καὶ πρὸς ἄνδρα
ἐκ πλῆθους ἀνθρώπων ἤκοντας ἐκ τῆς ἐρῆμου καὶ
ἐδίδοσαν ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ στέφανον
καυχῆσως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

43 καὶ εἶπα Οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσιν; καὶ ἔργα
πόρνης καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσεν.

44 καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτῶν, ὄν τρόπον
εἰσεπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην, οὕτως
εἰσεπορεύοντο πρὸς Οολιαν καὶ πρὸς Οολιβαν τοῦ
ποιῆσαι ἀνομίαν.

45 καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ ἐκδικήσουσιν αὐτάς
ἐκδικῆσει μοιχαλίδος καὶ ἐκδικῆσει αἵματος, ὅτι
μοιχαλίδες εἰσίν, καὶ αἷμα ἐν χερσίν αὐτῶν.

46 τάδε λέγει κύριος κύριος Ἀνάγαγε ἐπ' αὐτάς ὄχλον
καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν

47 καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐτάς λίθοις ὄχλων καὶ
κατακέντει αὐτάς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν· υἱοὺς αὐτῶν
καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ τοὺς οἴκους
αὐτῶν ἐμπρῆσουσιν.

48 καὶ ἀποστρέψω ἀσεβειαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ
παιδεύθῃσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν
κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν.

49 καὶ δοθήσεται ἡ ἀσεβεία ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰς
ἀμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λῆμψεσθε· καὶ
γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος.

Ezechiele 24

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με ἐν τῷ ἔτει τῷ
ἐνάτῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ταύτης, ἀφ' ἧς ἀπηρεύσαστο βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον,
3 καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα
παραβολὴν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς Τάδε λέγει
κύριος Ἐπίστησον τὸν λέβητα καὶ ἔκχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ
4 καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα, πᾶν
διχοτόμημα καλόν, σκέλος καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα
ἀπὸ τῶν ὀστέων
5 ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰλημμένων καὶ ὑπόκαιε τὰ
ὀστά ὑποκάτω αὐτῶν· ἔξεσεν ἔξεσεν, καὶ ἤψηται τὰ
ὀστά αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς.
6 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ὡ πόλις αἰμάτων, λέβης
ἐν ᾧ ἐστὶν ἰὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ ἰὸς οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς·
κατὰ μέλος αὐτῆς ἐξνεγκεν, οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν
κλήρος.
7 ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστὶν, ἐπὶ λεωπετρίαν
τέταχα αὐτό· οὐκ ἐκκέχυκα αὐτό ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ
καλύψαι ἐπ' αὐτό τὴν γῆν.
8 τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι
δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν τοῦ μὴ καλύψαι
αὐτό.
9 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν
δαλὸν
10 καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ, ὅπως
τακῆ τὰ κρέα καὶ ἐλαττωθῆ ὁ ζῶμος
11 καὶ στή ἐπὶ τοὺς ἀνθρακας, ὅπως προσκαυθῆ καὶ
θερμανθῆ ὁ χαλκὸς αὐτῆς καὶ τακῆ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας
αὐτῆς, καὶ ἐκλίπη ὁ ἰὸς αὐτῆς,

12 καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς, κατασχυνθῆσεται ὁ ἰὸς αὐτῆς,
 13 ἀνθ' ὧν ἐμαίινου σὺ. καὶ τί ἐὰν μὴ καθαρισθῆς ἔτι, ἕως οὗ ἐμπλῶσῃ τὸν θυμόν μου;
 14 ἐγὼ κύριος λελάληκα, καὶ ἤξει, καὶ ποιῶ, οὐ διαστελῶ οὐδὲ μὴ ἐλεῶ: κατὰ τὰς ὁδοὺς σου καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμῶματά σου κρινῶ σε, λέγει κύριος. διὰ τοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἵματά σου καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμῶματά σου κρινῶ σε, ἡ ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστὴ καὶ πολλὴ τοῦ παραπικραίνειν.
 15 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
 16 Ὡς ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμῶματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρατάξει· οὐ μὴ κοπῆς οὐδὲ μὴ κλαυσθῆς.
 17 στεναγμὸς αἵματος, ὀσφύς, πένθους ἐστίν· οὐκ ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον ἐπὶ σὲ καὶ τὰ ὑποδῶματά σου ἐν τοῖς ποσίν σου, οὐ μὴ παρακληθῆς ἐν χεῖλεσιν αὐτῶν καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς.
 18 καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τὸ πρῶτὸν ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι, καὶ ἀπέθανεν ἡ γυνῶν μου ἐσπέρας, καὶ ἐποίησα τὸ πρῶτὸν ὃν τρόπον ἐπέταγέ μοι.
 19 καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ λαός· Οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἐστὶν ταῦτα, ἃ σὺ ποιεῖς;
 20 καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς· Λόγος κυρίου πρὸς με ἐγένετο λέγων
 21 Εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ· Τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγια μου, φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυμῶματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φεῖδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν· καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, οὓς ἐγκατελίπετε, ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται.
 22 καὶ ποιῆσατε ὃν τρόπον πεποίηκα· ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ παρακληθῆσθε καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε,
 23 καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδῶματά ὑμῶν ἐν τοῖς ποσίν ὑμῶν· οὔτε μὴ κίνησθε οὔτε μὴ κλάυσητε καὶ ἐντακῆσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν καὶ παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
 24 καὶ ἔσται Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν εἰς τέρας· κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, ποιῆσατε, ὅταν ἔλθῃ ταῦτα· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος.
 25 καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχὺν παρ' αὐτῶν, τὴν ἔπαρσιν τῆς καυχῆσεως αὐτῶν, τὰ ἐπιθυμῶματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν, υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν,
 26 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἤξει ὁ ἀνασφῶζόμενος πρὸς σὲ τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ ὦτα;
 27 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διανοιχθῆσεται τὸ στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασφῶζόμενον, καὶ λαλῆσιν καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωθῆς οὐκέτι· καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος.

Ezechiele 25

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
 2 Ὡς ἀνθρώπου, στῆρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ προφῆτευσον ἐπ' αὐτούς
 3 καὶ ἔρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμων· Ἀκούσατε λόγον κυρίου· Τάδε λέγει κύριος Ἄνθ' ὧν ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἅγια μου, ὅτι ἐβεβηλώθη, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰουδα, ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ,
 4 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς Κεδεμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρπούς σου, καὶ αὐτοὶ πίνονται τὴν πίότητά σου.
 5 καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμων εἰς νομὰς καμῶνων καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων εἰς νομὴν προβάτων· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος.

6 διότι τάδε λέγει κύριος Ἄνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου καὶ ἐπεπόρησας τῷ ποδὶ σου καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,
 7 διὰ τοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐξολεθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν καὶ ἀπολώ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλεία· καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ κύριος.
 8 Τάδε λέγει κύριος Ἄνθ' ὧν εἶπεν Μωαβ Ἰδοὺ ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα,
 9 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλώ τὸν ὄμον Μωαβ ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκτὴν γῆν, οἶκον Ἀσιμουθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας.
 10 τοῖς υἱοῖς Κεδεμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων δέδωκα αὐτούς εἰς κληρονομίαν, ὅπως μὴ μνεῖα γένηται τῶν υἱῶν Ἀμμων·
 11 καὶ εἰς Μωαβ ποιῶ ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος.
 12 Τάδε λέγει κύριος Ἄνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτούς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ ἐμνησικάκησεν καὶ ἐξεδίκησεν δίκην,
 13 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος· Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐξολεθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος καὶ θῆσομαι αὐτὴν ἔρημον, καὶ ἐκ ἄθαιμαν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται·
 14 καὶ δώσω ἐκδίκησιν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιῶσυσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργὴν μου καὶ κατὰ τὸν θυμόν μου· καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει κύριος.
 15 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἄνθ' ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλοφύλοι ἐν ἐκδικῆσει καὶ ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐκ ψυχῆς τοῦ ἐξαλείψαι ἕως αἰῶνος,
 16 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐξολεθρεύσω Κρήτας καὶ ἀπολώ τοὺς καταλοίπους τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν·
 17 καὶ ποιῶ ἐν αὐτοῖς ἐκδικῆσεις μεγάλας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησιν μου ἐπ' αὐτούς.

Ezechiele 26

1 Καὶ ἐγενῆθη ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
 2 Ὡς ἀνθρώπου, ἀνθ' ὧν εἶπεν Σορ ἐπὶ Ἱερουσαλημ· Ἐὕγε συνετριβῆ, ἀπόλωλεν τὰ ἔθνη, ἐπεστράφη πρὸς με, ἡ πλῆρης ἠρῶματα,
 3 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, Σορ, καὶ ἀνάξω ἐπὶ σέ ἔθνη πολλά, ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν αὐτῆς.
 4 καὶ καταβαλοῦσιν τὰ τεῖχη Σορ καὶ καταβαλοῦσιν τοὺς πύργους σου, καὶ λικμῶσιν τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν·
 5 ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελάληκα, λέγει κύριος· καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσιν,
 6 καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἱ ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀναιρεθῶσονται· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος.
 7 ὅτι τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ, Σορ, τὸν Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ βορρᾶ (βασιλεὺς βασιλέων ἐστίν) μεθ' ἵππων καὶ ἄρμάτων καὶ ἵπλων καὶ συναγωγῆς ἔθνων πολλῶν σφόδρα.
 8 οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀνελεῖ καὶ δώσει ἐπὶ σέ προφυλακὴν καὶ περιουκοδομῆσει καὶ ποιῆσει ἐπὶ σέ κύκλῳ χάρακα καὶ περιστάσιν ὅπλων καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει·
 9 τὰ τεῖχη σου καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ.
 10 ἀπὸ τοῦ πλῆθους τῶν ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἵππῶν αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἄρμάτων αὐτοῦ σεισθῆσεται τὰ

τείχη σου εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου ὡς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου.

11 ἐν ταῖς ὀπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατ᾿ σουσὶν σου πάσας τὰς πλατείας· τὸν λαόν σου μαχαίρα ἀνελεῖ καὶ τὴν ὑπόστασίν σου τῆς ἰσχύος ἐπὶ τὴν γῆν κατάρξει.

12 καὶ προνομεύσει τὴν δύναμίν σου καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ καταβαλεῖ σου τὰ τείχη καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ καὶ τοὺς λίθους σου καὶ τὰ ξύλα σου καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσσης ἐμβαλεῖ.

13 καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηριῶν σου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἔτι.

14 καὶ δώσω σε εἰς λεωπετριάν, ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσῃ· οὐ μὴ οἰκοδομηθῆς ἔτι, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει κύριος.

15 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος τῇ Σορ Οὐκ ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου ἐν τῷ στενάξαι τραυματίας ἐν τῷ σπάσαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου σεισθ᾿ σονται αἱ νῆσοι;

16 καὶ καταβ᾿ σονται ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς θαλάσσης καὶ ἀφελοῦνται τὰς μίτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον αὐτῶν ἐκδύσονται· ἐκστάσει ἐκστ᾿ σονται, ἐπὶ γῆν καθεδοῦνται καὶ φοβηθ᾿ σονται τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν καὶ στεναξοῦσιν ἐπὶ σέ·

17 καὶ λ᾿ μψονται ἐπὶ σέ θρῆνον καὶ ἐροῦσίν σοι Πῶς κατελύθης ἐκ θαλάσσης, ἡ πόλις ἡ ἐπαινεστὴ ἡ δοῦσα τὸν φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτ᾿·ν;

18 καὶ φοβηθ᾿ σονται αἱ νῆσοι ἀφ᾿ ἡμέρας πτώσεώς σου.

19 ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος Ὅταν δῶ σε πόλιν ἡρημαμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικηθησομένας ἐν τῷ ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σέ τὴν ἄβυσσον καὶ κατακαλύψῃ σε ὕδαρ πολὺ,

20 καὶ καταβιβάσω σε πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος καὶ κατοικιῶ σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον αἰῶνιον μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον, ὅπως μὴ κατοικηθῆς μηδὲ ἀνασταθῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς.

21 ἀπώλειάν σε δώσω, καὶ οὐκ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει κύριος κύριος.

Ezechiele 27

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λαβὲ ἐπὶ Σορ θρῆνον

3 καὶ ἔρεῖς τῇ Σορ τῇ κατοικούσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης, τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν ἀπὸ ν᾿ σων πολλῶν· Τάδε λέγει κύριος τῇ Σορ Σὺ εἶπας· Ἐγὼ περιέθηκα ἐμαντὴ κάλλος μου.

4 ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ Βεελιμ υἱοὶ σου περιέθηκάν σοι κάλλος.

5 κέδρος ἐκ Σανιρ ᾠκοδομ᾿ ῥη σοι, ταινίαι σανίδων κυπαρίσσου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλ᾿ μψθησαν τοῦ ποιῆσαι σοι ἰστοὺς ἐλατίνους.

6 ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς κώπας σου, τὰ ἱερά σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, οἴκους ἀλσώδεις ἀπὸ ν᾿ σων τῶν Χεττιν.

7 βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ τοῦ περιθεῖναι σοι δόξαν καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῶν ν᾿ σων Ἐλισαι καὶ ἐγένετο περιβόλαιά σου.

8 καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικοῦντες Σιδῶνα καὶ Ἀράδιο ἐγένοντο κωπηλάται σου· οἱ σοφοὶ σου, Σορ, οἱ ἦσαν ἐν σοί, οὗτοι κυβερνήται σου.

9 οἱ πρεσβύτεροι Βυβλιῶν καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν ἦσαν ἐν σοί, οὗτοι ἐνίσχουν τὴν βουλ᾿ν σου· καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμᾶς δυσμῶν.

10 Πέρσαι καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄνδρες πολεμισταὶ σου πέλτας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοί, οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου.

11 υἱοὶ Ἀραδίων καὶ ἡ δυνάμις σου ἐπὶ τῶν τειχέων σου φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν

ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὄρμων σου κύκλω· οὗτοι ἐτελείωσαν σου τὸ κάλλος.

12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἀπὸ πλ᾿ θους πάσης ἰσχύος σου, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μόλυβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

13 ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ σύμπασα καὶ τὰ παρατείνοντα, οὗτοι ἐνεπορευόντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων καὶ σκευὴ χαλκᾷ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου.

14 ἐξ οἴκου Θεργαμα ἵππους καὶ ἵππεις ἔδωκαν ἀγοράν σου.

15 υἱοὶ Ροδίων ἔμποροί σου ἀπὸ ν᾿ σων ἐπλ᾿ θυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὀδόντας ἐλεφαντίνους, καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδους τοὺς μισθοὺς σου,

16 ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλ᾿ θους τοῦ συμμίκτου σου, στακτὴν καὶ ποικίλματα ἐκ Θαρσις, καὶ Ραμωθ καὶ Χορχορ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

17 Ιουδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραηλ, οὗτοι ἔμποροί σου ἐν σίτου πράσει καὶ μύρων καὶ κασίας, καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου.

18 Δαμασκὸς ἔμπορός σου ἐκ πλ᾿ θους πάσης δυνάμεώς σου· οἶνος ἐκ Χελβων καὶ ἔρια ἐκ Μιλ᾿ του·

19 καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδωκαν. ἐξ Ἀσηλ σίδηρον εἰργασμένος καὶ τροχὸς ἐν τῷ συμμίκτῳ σου ἔστιν.

20 Δαιδαν ἔμποροί σου μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἄρματα.

21 ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδαρ, οὗτοι ἔμποροί σου διὰ χειρὸς σου, καμ᾿ λους καὶ κριοὺς καὶ ἄμνους ἐν οἷς ἐμπορεῦνται σε.

22 ἔμποροι Σαβα καὶ Ραγμα, οὗτοι ἔμποροί σου μετὰ πρῶτων ἡδυσμάτων καὶ λίθων χρηστῶν καὶ χρυσίον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.

23 Χαρραν καὶ Χαννα, οὗτοι ἔμποροί σου. Ἀσσοῦρ καὶ Χαρμαν ἔμποροί σου

24 φέροντες ἐμπορίαν ὑάκινθον καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς δεδεμένους σχινίοις καὶ κυπαρίσσινα.

25 πλοῖα, ἐν αὐτοῖς Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἐν τῷ πλ᾿ θει ἐν τῷ συμμίκτῳ σου, καὶ ἐνεπλ᾿ σθη καὶ ἐβαρύνθησιν σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

26 ἐν ὕδατι πολλῷ ἠγγόν σε οἱ κωπηλάται σου· τὸ πνεῦμα τοῦ νότου συνέτριψέν σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

27 ἦσαν δυνάμεις σου καὶ ὁ μισθός σου καὶ τῶν συμμίκτων σου καὶ οἱ κωπηλάται σου καὶ οἱ κυβερνήται σου καὶ οἱ σύμβουλοί σου καὶ οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου οἱ ἐν σοί καὶ πᾶσα ἡ συναγωγ᾿ σου ἐν μέσῳ σου, πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου.

28 πρὸς τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου οἱ κυβερνήται σου φόβῳ φοβηθ᾿ σονται,

29 καὶ καταβ᾿ σονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται σου καὶ οἱ ἐπιβάται καὶ οἱ πρῶται τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στ᾿ σονται

30 καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σέ τῇ φωνῇ αὐτῶν καὶ κεκράξονται πικρὸν καὶ ἐπιθ᾿ σουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν γῆν καὶ σποδὸν ὑποστρώσονται.

32 καὶ λ᾿ μψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σέ θρῆνον καὶ θρ᾿ νημά σοι

33 Πόσον τινὰ εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης; ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλ᾿ θους σου καὶ ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτισας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς.

34 νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσσει, ἐν βάθει ὕδατος· ὁ σύμμικτός σου καὶ πᾶσα ἡ συναγωγ᾿ σου ἐν μέσῳ σου ἔπεσον, πάντες οἱ κωπηλάται σου.

35 πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς ν᾿ σους ἐστύγνασαν ἐπὶ σέ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐξέστησαν, καὶ ἐδάκρυσεν τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

36 ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐστύρισάν σε· ἀπώλεια ἐγένου καὶ οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ezechiele 28

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
2 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν τῷ ἄρχοντι Τύρου Τάδε λέγει κύριος Ἄνθ' ὧν ὑψώθη σου ἡ καρδία, καὶ εἶπας Θεὸς εἰμι ἐγώ, κατοικίαν θεοῦ κατέκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ εἶ ἀνθρώπος καὶ οὐ θεὸς καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν θεοῦ,
3 μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανιηλ; σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστῆμῃ αὐτῶν;
4 μὴ ἐν τῇ ἐπιστῆμῃ σου ἢ ἐν τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου;
5 ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστῆμῃ σου καὶ ἐμπορία σου ἐπλήθυνας δύναμίν σου, ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου.
6 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν θεοῦ,
7 ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ ἐκκενώσουσιν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστῆμης σου καὶ στρώσουσιν τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν
8 καὶ καταβιάσουσίν σε, καὶ ἀποθανῆ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.
9 μὴ λέγων ἔρεῖς Θεὸς εἰμι ἐγώ, ἐνώπιον τῶν ἀναιρουμένων σε; σὺ δὲ εἶ ἀνθρώπος καὶ οὐ θεός. ἐν πλῆθει
10 ἀπεριτῶν ἀπολῆ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων· ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει κύριος.
11 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
12 Υἱὲ ἀνθρώπου, λαβὲ θρήνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου καὶ εἰπὸν αὐτῷ Τάδε λέγει κύριος κύριος Σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσας καὶ στέφανος κάλλους
13 ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ θεοῦ ἐγενήθη· πᾶν λίθον χρηστὸν ἐνέδεσαι, σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ σμάρραγον καὶ ἄνθρακα καὶ σάπφειρον καὶ ἴασπιν καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην καὶ ἀμέθυστον καὶ χρυσόλιθον καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, καὶ χρυσοῦ ἐνέπλησας τοὺς θησαυροὺς σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σὺ.
14 μετὰ τοῦ χερουβ ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἁγίῳ θεοῦ, ἐγενήθη ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων.
15 ἐγενήθη ἄμωμος σὺ ἐν ταῖς ἡμέραις σου ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὐρέθη τὰ ἀδικήματα ἐν σοὶ.
16 ἀπὸ πλῆθους τῆς ἐμπορίας σου ἐπλησας τὰ ταμεία σου ἀνομίας καὶ ἡμαρτες καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὄρους τοῦ θεοῦ, καὶ ἤγαγέν σε τὸ χερουβ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων.
17 ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου, διεφθάρη ἡ ἐπιστῆμῃ σου μετὰ τοῦ κάλλους σου· διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψά σε, ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι.
18 διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου ἐβεβῶσας τὰ ἱερά σου· καὶ ἐξῆξω πῦρ ἐκ μέσου σου, τοῦτο καταφάγεται σε· καὶ δώσω σε εἰς σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὀρώντων σε.
19 καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν στυγνάσουσιν ἐπὶ σέ· ἀπώλεια ἐγένου καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα.
20 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
21 Υἱὲ ἀνθρώπου, στῆρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα καὶ προφῆτευσον ἐπ' αὐτήν
22 καὶ εἰπὸν Τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, Σιδῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοὶ, καὶ γνώση ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν σοὶ.
23 αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου, καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλω σου· καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ εἰμι κύριος.
24 καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ πικρίας καὶ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων αὐτοῦ· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

25 τάδε λέγει κύριος κύριος Καὶ συνάξω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν, οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν· καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ,

26 καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελώνας καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιῶ κρίμα ἐν πᾶσιν τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτοὺς ἐν τοῖς κύκλω αὐτῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν.

Ezechiele 29

1 Ἐν τῷ ἔτει τῷ δεκάτῳ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στῆρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ προφῆτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ὅλην
3 καὶ εἰπὸν Τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ τὸν λέγοντα Ἐμοὶ εἰσὶν οἱ ποταμοί, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς.
4 καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου καὶ προσκολλήσω τοὺς ἰχθῆς τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγας σου καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου
5 καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου· ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πεσῆ καὶ οὐ μὴ συναχθῆς καὶ οὐ μὴ περισταλῆς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα·
6 καὶ γνώσονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυπτον ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἀνθ' ὧν ἐγενήθη ῥάβδος καλαμίνῃ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.
7 ὅτε ἐπελάβοντό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθη· καὶ ὅτε ἐπεκράτησεν ἐπ' αὐτούς πᾶσα χεὶρ καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σέ, συνετρίβης καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν.
8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ῥομφαίαν καὶ ἀπολώ ἀνθρώπους ἀπὸ σοῦ καὶ κτῆνη
9 καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἀντὶ τοῦ λέγειν σε Οἱ ποταμοὶ ἐμοὶ εἰσὶν, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς.
10 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδώλου καὶ Συῆς καὶ ἕως ὀρίων Αἰθιοπῶν.
11 οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ ποὺς ἀνθρώπου, καὶ ποὺς κτῆνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτῶν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη.
12 καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἠρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ λικμῶσω αὐτούς εἰς τὰς χώρας.
13 τάδε λέγει κύριος Μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συνάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ,
14 καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων καὶ κατοικίσω αὐτούς ἐν γῇ Παθουρης, ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἐλῆμθησαν· καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινῆ
15 παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς, οὐ μὴ ὑψωθῆ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη, καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτούς ποιῶ τοῦ μὴ εἶναι αὐτούς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσιν.
16 καὶ οὐκέτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀναμνησκουσαν ἀνομίαν ἐν τῷ αὐτοῦς ἀκόλουθησαι ὀπίσω αὐτῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.
17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

18 Γιὲ ἀνθρώπου, Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλώνας κατεδουλώσατο αὐτοῦ τὴν δύναμιν δουλεῖα μεγάλη ἐπὶ Τύρου, πᾶσα κεφαλὴ φαλακρὰ καὶ πᾶς ὤμος μαδῶν, καὶ μισθὸς οὐκ ἔγεν'θη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρου καὶ τῆς δουλείας, ἧς ἐδούλευσαν ἐπ' αὐτ'ν.
19 τάδε λέγει κύριος κύριος Ἰδοῦ δίδωμι τῷ Ναβουχοδοноσορ βασιλεῖ Βαβυλώνας γῆν Αἰγύπτου, καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκύλα αὐτῆς, καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ·
20 ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον, δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου. τάδε λέγει κύριος κύριος
21 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ, καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀνεωγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

Ezechiele 30

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
2 Γιὲ ἀνθρώπου, προφ' τευσον καὶ εἰπὸν Τάδε λέγει κύριος Ὡ ᾧ ἡμέρα,
3 ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου, ἡμέρα πέρας ἔθνων ἔσται.
4 καὶ ἦξει μάχαιρα ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν τῇ Αἰθιοπία, καὶ πεσοῦνται τετρανυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ συμπεσεῖται αὐτῆς τὰ θεμέλια.
5 Πέρσαι καὶ Κρήτες καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες καὶ πάντες οἱ ἐπίμικτοι καὶ τῶν υἰῶν τῆς διαθ' κης μου μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.
6 καὶ πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου, καὶ καταβ' σεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδάλου ἕως Συ'νησ· μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ, λέγει κύριος.
7 καὶ ἐρημωθ' σεται ἐν μέσῳ χωρῶν ἠρημωμένων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται·
8 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἰγυπτὸν καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ.
9 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι ἰδοῦ ἦκει.
10 τάδε λέγει κύριος κύριος Καὶ ἀπολῶ πλήθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδοноσορ βασιλέως Βαβυλώνας,
11 αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· λοιμοὶ ἀπὸ ἔθνων ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι τὴν γῆν καὶ ἐκκενώσουσιν πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἰγυπτὸν, καὶ πλησθ' σεται ἡ γῆ τραυματιῶν.
12 καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρ' μους καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν καὶ τὸ πλ' ρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων· ἐγὼ κύριος λελάληκα.
13 ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος Καὶ ἀπολῶ μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως καὶ ἄρχοντας ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι.
14 καὶ ἀπολῶ γῆν Παθουρης καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν καὶ ποι' σω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει
15 καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμὸν μου ἐπὶ Σάιν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου καὶ ἀπολῶ τὸ πλήθος Μέμφεως·
16 καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἰγυπτὸν, καὶ ταραχὴν ταραχθ' σεται Συ'νη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἔκρηγμα καὶ διαχυθ' σεται ὕδατα.
17 νεανίσκοι Ἠλίου πόλεως καὶ Βουβάστω ἐν μαχαίρα πεσοῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἱμαλωσίᾳ πορεύσονται.
18 καὶ ἐν Ταφνας συσκοτάσει ἡ ἡμέρα ἐν τῷ συντριψαί με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου, καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς, καὶ αὐτὴν νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀχθ' σονται.
19 καὶ ποι' σω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.
20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
21 Γιὲ ἀνθρώπου, τοὺς βραχίονας Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδοῦ οὐ κατεδέθη τοῦ δοθῆναι

ἴασιν τοῦ δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας.

22 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος Ἰδοῦ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ βασιλέᾳ Αἰγύπτου καὶ συντριψῶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τοὺς τεταμένους καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ
23 καὶ διασπερῶ Αἰγυπτὸν εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμ' σω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας·

24 καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλώνας καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἰγυπτὸν καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκύλα αὐτῆς.

25 καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλώνας, οἱ δὲ βραχίονες Φαραῶ πεσοῦνται· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνας, καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου.

26 καὶ διασπερῶ Αἰγυπτὸν εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμ' σω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας· καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

Ezechiele 31

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
2 Γιὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν πρὸς Φαραῶ βασιλέᾳ Αἰγύπτου καὶ τῷ πλ' θει αὐτοῦ Τίνι ὁμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου;
3 ἰδοῦ Ἀσσοῦρ κυπάρισσος ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ καλὸς ταῖς παραφυάσιν καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει, εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ·
4 ὕδωρ ἐξέθρεπεν αὐτόν, ἡ ἄβυσσος ὑψωσεν αὐτόν, τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς ἤγαγεν κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτοῦ καὶ τὰ συστήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου.
5 ἕνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, καὶ ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀφ' ὕδατος πολλοῦ.
6 ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγεννώσαν πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου, ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατώκησεν πᾶν πλήθος ἔθνων.
7 καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλήθος τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὅτι ἐγεν'θησαν αἱ ρίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολὺ.
8 κυπάρισσοι τοιαῦται οὐκ ἐγεν'θησαν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ, καὶ πίτυες οὐχ ὅμοιαι ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐλάται οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὁμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ
9 διὰ τὸ πλήθος τῶν κλάδων αὐτοῦ, καὶ ἐξ' ἴλωσεν αὐτόν τὰ ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ θεοῦ.
10 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἄνθ' ὧν ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχ' ἡν σου εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν,
11 καὶ παρέδωκα αὐτόν εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἔθνων, καὶ ἐποίησεν τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ.
12 καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτόν ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἔθνων καὶ κατέβαλον αὐτόν ἐπὶ τῶν ὀρέων, ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν ἔπεσαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ συνετριβῆ τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἔθνων καὶ ἠδάφισαν αὐτόν.
13 ἐπὶ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
14 ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι· καὶ οὐκ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτὰ πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ, πάντες ἐδόθησαν εἰς

θάνατον εἰς γῆς βάθος ἐν μέσῳ υἰῶν ἀνθρώπων πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον.

15 τὰδε λέγει κύριος κύριος Ἐν ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ἄδου, ἐπένησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος, καὶ ἐπέστησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς καὶ ἐκώλυσα πλῆθος ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος, πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν.

16 ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσεισθήσαν τὰ ἔθνη, ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ἄδου μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῆ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου, πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ.

17 καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ, οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ, ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο.

18 τίνοι ὁμοιώθησιν; κατὰβηθι καὶ καταβιβάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος· ἐν μέσῳ ἀπεριτμῶν κοιμηθῶσιν μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας, οὕτως Φαραῶν καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, λέγει κύριος κύριος.

Ezechiele 32

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λαβὲ θρῆνον ἐπὶ Φαραῶν βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἔρεις αὐτῷ Λέοντι ἔθνῶν ὁμοιώθησιν καὶ σὺ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου καὶ ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσίν σου καὶ καταπάτεις τοὺς ποταμοὺς σου.

3 τὰδε λέγει κύριος Καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου

4 καὶ ἐκτενώ σε ἐπὶ τὴν γῆν, πεδία πλησθῶσιν σοι, καὶ ἐπικαθίω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμπλῶ σοὶ ἐκ σοῦ πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς·

5 καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐμπλῶ σοὶ ἀπὸ τοῦ αἵματός σου,

6 καὶ ποτισθῶσιν ἡ γῆ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου ἀπὸ τοῦ πλῆθους σου ἐπὶ τῶν ὄρεων, φάραγγας ἐμπλῶ σοὶ ἀπὸ σοῦ.

7 καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε οὐρανὸν καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ, ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ σελῆνη οὐ μὴ φάνη τὸ φῶς αὐτῆς·

8 πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ συσκοτάσουσιν ἐπὶ σὲ, καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν σου, λέγει κύριος κύριος.

9 καὶ παροργισθῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν, ἠνίκα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη εἰς γῆν, ἣν οὐκ ἔγνωσ.

10 καὶ στυγνάσουσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλά, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστῶσιν ἐν τῷ πέτασθαι τὴν ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν, προσδεχόμενοι τὴν πτώσιν αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου.

11 ὅτι τὰδε λέγει κύριος Ῥομφαία βασιλέως Βαβυλῶνος ἤξει σοι

12 ἐν μαχαίραις γιγάντων, καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν σου· λοιμοὶ ἀπὸ ἔθνῶν πάντες, καὶ ἀπολοῦσιν τὴν ὕβριν Αἰγύπτου, καὶ συντριβῶσιν πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτῆς.

13 καὶ ἀπολώ πάντα τὰ κτῆνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ, καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ ἔτι πούδ' ἀνθρώπου, καὶ ἴχνος κτηνῶν οὐ μὴ καταπατῶσιν αὐτὸ.

14 οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύονται, λέγει κύριος.

15 ὅταν δῶ Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν διασπείρω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

16 θρῆνός ἐστιν καὶ θρηνῶσιν αὐτόν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἔθνῶν θρηνῶσιν αὐτόν· ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχύν αὐτῆς θρηνῶσιν αὐτῶν, λέγει κύριος κύριος.

17 Καὶ ἐγενῆθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνὸς πεντεκαδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

18 Υἱὲ ἀνθρώπου, θρῆνησον ἐπὶ τὴν ἰσχύν Αἰγύπτου, καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον·

20 ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ, καὶ κοιμηθῶσιν πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτοῦ.

21 καὶ ἐροῦσιν σοι οἱ γίγαντες Ἐν βάθει βόθρου γίνου, τίνας κρείττων εἶ; κατὰβηθι καὶ κοιμηθῆτι μετὰ ἀπεριτμῶν ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας.

22 ἐκεῖ Ἀσσοῦρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ πάντες τραυματῖαι ἐκεῖ ἐδόθησαν, καὶ ἡ ταφή αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου, καὶ ἐγενῆθη ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μνῆματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα,

23 οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς.

24 ἐκεῖ Αἰλαμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μνῆματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος, οἱ δεδωκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ ἐλάβοσαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον

25 ἐν μέσῳ τραυματιῶν.

26 ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσοχ καὶ Θοβελ καὶ πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτῶν περικύκλω τοῦ μνῆματος αὐτοῦ, πάντες ἀπερίτμητοι τραυματῖαι ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δεδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς·

27 καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκῶτων ἀπὸ αἰῶνος, οἱ κατέβησαν εἰς ἄδου ἐν ὄπλοις πολεμικοῖς αὐτῶν· καὶ ἐγενῆθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὅτι ἐξεφόβησαν γίγαντας ἐν γῆ ζωῆς.

28 καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμῶν κοιμηθῶσιν μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρα.

29 ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρχοντες Ἀσσοῦρ οἱ δόντες τὴν ἰσχύν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας· οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν, μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον.

30 ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ βορρᾶ πάντες στρατηγοὶ Ἀσσοῦρ οἱ καταβαίνοντες τραυματῖαι σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας καὶ ἀπ' νεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον.

31 ἐκείνους ὄψεται βασιλεὺς Φαραῶν καὶ παρακληθῶσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχύν αὐτῶν, λέγει κύριος κύριος.

32 ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς, καὶ κοιμηθῶσιν ἐν μέσῳ ἀπεριτμῶν μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας, Φαραῶν καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, λέγει κύριος κύριος.

Ezechiele 33

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς Γῆ, ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν, καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἀνθρώπων ἓνα ἐξ αὐτῶν καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν,

3 καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν καὶ σαλπίσση τῇ σάλπιγγι καὶ σημάνῃ τῷ λαῷ,

4 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ μὴ φυλάξῃται, καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία καὶ καταλάβῃ αὐτόν, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται·

5 ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἔσται, καὶ οὗτος, ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο.

6 καὶ ὁ σκοπός, ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξῃται, καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχῶν, αὕτη διὰ τὴν

αὐτῆς ἀνομίαν ἐλ΄μφθη, καὶ τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητῶσω.

7 καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, σκοποὺν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον.

8 ἐν τῷ εἰπαί με τῷ ἁμαρτωλῷ Θανάτῳ θανατωθῶσῃ, καὶ μὴ λαλῶσῃς τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητῶσω.

9 σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγεῖλῃς τῷ ἀσεβῆ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, οὗτος τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σαυτοῦ ἐξήρησαι.

10 καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ Οὕτως ἐλαλῶσατε λέγοντες Αἱ πλάναι ἡμῶν καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσιν, καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα· καὶ πῶς ζησόμεθα;

11 εἰπὸν αὐτοῖς Ζῶ ἐγώ, τάδε λέγει κύριος Οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς ὡς τὸ ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ζῆν αὐτόν. ἀποστροφῆ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν· καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε, οἶκος Ἰσραηλ;

12 εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου Δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξέληται αὐτὸν ἐν ἡ ἡμέρᾳ πλανηθῆ, καὶ ἀνομία ἀσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτόν ἐν ἡ ἡμέρᾳ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ· καὶ δίκαιος οὐ μὴ δύνηται σωθῆναι.

13 ἐν τῷ εἰπαί με τῷ δικαίῳ Οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, καὶ ποιῶσῃ ἀνομίαν, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν· ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ, ἡ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται.

14 καὶ ἐν τῷ εἰπαί με τῷ ἀσεβῆ Θανάτῳ θανατωθῶσῃ, καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ποιῶσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην

15 καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδῶ καὶ ἄρπαγμα ἀποτείσῃ, ἐν προστάγμασιν ζωῆς διαπορευῆται τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον, ζῶν ζῶσεται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ·

16 πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ, ἃς ἥμαρτεν, οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν· ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν, ἐν αὐτοῖς ζῶσεται.

17 καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ κυρίου· καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα.

18 ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιῶσῃ ἀνομίας, καὶ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς·

19 καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ποιῶσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς ζῶσεται.

20 καὶ τοῦτο ἐστίν, ὃ εἶπατε Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς κυρίου· ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραηλ.

21 Καὶ ἐγενῆθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν ἦλθεν ὁ ἀνασωθεὶς πρὸς με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ λέγων Ἐάλω ἡ πόλις.

22 καὶ ἐγενῆθη ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου ἐσπέρας πρὶν ἐλθεῖν αὐτόν καὶ ἠνοιξέν μου τὸ στόμα, ἕως ἦλθεν πρὸς με τὸ πρῶν, καὶ ἀνοιχθέν μου τὸ στόμα οὐ συνεσχέθη ἔτι.

23 καὶ ἐγενῆθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

24 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἡρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραηλ λέγουσιν Εἷς ἦν Ἀβραὰμ καὶ κατέσχεν τὴν γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν.

25 διὰ τοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς Τάδε λέγει κύριος κύριος Ζῶ ἐγώ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἡρημωμέναις μαχαίρα πεσοῦνται, καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθῶσονται εἰς κατάβρωμα, καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχισμέναις καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ.

28 καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον, καὶ ἀπολείται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ἐρημωθῶσεται τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραηλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον.

29 καὶ γνώσκονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος· καὶ ποιῶ τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον, καὶ ἐρημωθῶσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν.

30 καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ τείχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν καὶ λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ λέγοντες Συνέλθωμεν καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ κυρίου,

31 ἔρχονται πρὸς σέ, ὡς συμπορεύεται λαός, καὶ κάθηται ἐναντίον σου καὶ ἀκούουσιν τὰ ῥήματα σου, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιῶσιν, ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀπίσω τῶν μισαμάτων ἢ καρδία αὐτῶν.

32 καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἠδυφώνου εὐαρμόστου, καὶ ἀκούσονται σου τὰ ῥήματα καὶ οὐ μὴ ποιῶσιν αὐτὰ.

33 καὶ ἠνίκα ἂν ἔλθῃ, ἐροῦσιν Ἰδοὺ ἦκει· καὶ γνώσκονται ὅτι προφῶτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ezechiele 34

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφῶτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραηλ, προφῶτευσον καὶ εἰπὸν τοῖς ποιμέσι Τάδε λέγει κύριος κύριος Ὁ ποιμένες Ἰσραηλ, μὴ βόσκουσιν ποιμένες ἑαυτούς; οὐ τὰ πρόβατα βόσκουσιν οἱ ποιμένες;

3 ἴδου τὸ γάλα κατέσθετε καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε καὶ τὸ παχὺ σφάζετε καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε·

4 τὸ ἡσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιῶσατε καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατεδῶσατε καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἐπεστρέψατε καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητῶσατε καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατειργάσασθε μόχθῳ.

5 καὶ διεσπάρῃ τὰ πρόβατά μου διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας καὶ ἐγενῆθη εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ·

6 καὶ διεσπάρῃ μου τὰ πρόβατα ἐν παντὶ ὄρει καὶ ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς διεσπάρῃ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀποστρέφων.

7 διὰ τοῦτο, ποιμένες, ἀκούσατε λόγον κυρίου

8 Ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος κύριος, εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομὴν καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐξεζῶτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτούς, τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν,

9 ἀντὶ τούτου, ποιμένες,

10 τάδε λέγει κύριος κύριος Ἰδοὺ ἐγώ ἐπὶ τοὺς ποιμένας καὶ ἐκζητῶ τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποστρέψω αὐτούς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ βοσκῶσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτὰ· καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα.

11 διότι τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγώ ἐκζητῶ τὰ πρόβατά μου καὶ ἐπισκέψομαι αὐτὰ.

12 ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ, ὅταν ἦ γνόφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων, οὕτως ἐκζητῶ τὰ πρόβατά μου καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου, οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου.

13 καὶ ἐξάξω αὐτούς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνάξω αὐτούς ἀπὸ τῶν χωρῶν καὶ εἰσάξω αὐτούς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν καὶ βοσκῶ αὐτούς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ καὶ ἐν ταῖς φάραγγιν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς·

14 ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκῶ αὐτούς, καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραηλ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν· ἐκεῖ κοιμηθῶσονται καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ καὶ ἐν νομῇ πίονι βοσκηθῶσονται ἐπὶ τῶν ὄρεων Ἰσραηλ.

15 ἐγὼ βοσκῶ τὰ πρόβατά μου καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτὰ, καὶ γνώσκονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος. τάδε λέγει κύριος κύριος

16 Τὸ ἀπολωλὸς ζητῶ καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψω καὶ τὸ συντετριμμένον καταδῶ καὶ τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω καὶ βοσκῶ αὐτὰ μετὰ κρίματος.

17 καὶ ὑμεῖς, πρόβατα, τάδε λέγει κύριος κύριος Ἰδοῦ ἐγὼ διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου καὶ προβάτου, κρινῶν καὶ τράγων·

18 καὶ οὐχ ἰκανὸν ὑμῖν ὅτι τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατεπατεῖτε τοῖς ποσίν ὑμῶν· καὶ τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσίν ὑμῶν ἐταράσσετε·

19 καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατῆματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον.

20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος Ἰδοῦ ἐγὼ διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀνὰ μέσον προβάτου ἀσθενοῦς.

21 ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε καὶ πᾶν τὸ ἐκλείπον ἐξεθλίβετε.

22 καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ ὦσιν ἔτι εἰς προνομῶν, καὶ κρινῶ ἀνὰ μέσον κριοῦ πρὸς κριόν.

23 καὶ ἀναστῶ ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα ἓνα καὶ ποιμανεῖ αὐτούς, τὸν δούλόν μου Δαυὶδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμῶν·

24 καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ Δαυὶδ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἄρχων· ἐγὼ κύριος ἐλάλησα.

25 καὶ διαθῶ σομαι τῷ Δαυὶδ διαθῶ κληρὸν εἰρήνης καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικῶσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς.

26 καὶ δώσω αὐτοὺς περικύκλω τοῦ ὄρους μου· καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν, ὑετὸν εὐλογίας.

27 καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ δώσει τὴν ἰσχὴν αὐτῆς, καὶ κατοικῶσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνωσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ συντριψαί με τὸν ζυγὸν αὐτῶν· καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλωσαμένων αὐτούς.

28 καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φάγωσιν αὐτούς· καὶ κατοικῶσουσιν ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς.

29 καὶ ἀναστῶ αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι ὄνειδισμὸν ἔθνων.

30 καὶ γνωσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς μου οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει κύριος.

31 πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμνίου μου ἔστε, καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, λέγει κύριος κύριος.

Ezechiele 35

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ὄρος Σηρ καὶ προφῆτευσον ἐπ' αὐτὸ

3 καὶ εἰπὸν Τάδε λέγει κύριος κύριος Ἰδοῦ ἐγὼ ἐπὶ σέ, ὄρος Σηρ, καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ σέ καὶ δώσω σε ἔρημον, καὶ ἐρημωθῶσῃ.

4 καὶ ταῖς πόλεσίν σου ἐρημίαν ποιῶσω, καὶ σὺ ἔρημος ἔσῃ· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

5 ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σε ἐχθρὰν αἰωνίαν καὶ ἐνεκάθισας τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλω ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρᾳ ἐν καιρῷ ἀδικίας ἐπ' ἐσχάτῳ,

6 διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος κύριος, εἰ μὴν εἰς αἷμα ἤμαρτες, καὶ αἷμα σε διώξεται.

7 καὶ δώσω τὸ ὄρος Σηρ εἰς ἔρημον καὶ ἡρημωμένον καὶ ἀπολωῶ ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτῆνη

8 καὶ ἐμπλῶσω τῶν τραυματιῶν σου τοὺς βουνοὺς καὶ τὰς φάραγγάς σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου τετραυματισμένοι μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν σοί.

9 ἐρημίαν αἰώνιον θῶ σομαί σε, καὶ αἱ πόλεις σου οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

10 διὰ τὸ εἰπεῖν σε Τὰ δύο ἔθνη καὶ αἱ δύο χώραι ἐμαὶ ἔσονται καὶ κληρονομήσω αὐτάς, καὶ κύριος ἐκεῖ ἔστιν,

11 διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, καὶ ποιῶ σοι κατὰ τὴν ἐχθρὰν σου καὶ γνωσῶ σομαί σοι, ἡνίκα ἂν κρινῶ σε·

12 καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. ἤκουσα τῆς φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου, ὅτι εἶπας Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἔρημα, ἡμῖν δέδοται εἰς κατάβρωμα·

13 καὶ ἐμεγαλορημόνησας ἐπ' ἐμὲ τῷ στόματί σου· ἐγὼ ἤκουσα.

14 τάδε λέγει κύριος Ἐν τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιῶ σο·

15 ἔρημον ἔσῃ, ὄρος Σηρ, καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία ἐξαναλωθῆσεται· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν.

Ezechiele 36

1 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφῆτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσιν τοῦ Ἰσραὴλ Ἀκούσατε λόγον κυρίου

2 Τάδε λέγει κύριος κύριος Ἄνθ' ὧν εἶπεν ὁ ἐχθρὸς ἐφ' ὑμᾶς Εὐγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενῆθη.

3 διὰ τοῦτο προφῆτευσον καὶ εἰπὸν Τάδε λέγει κύριος κύριος Ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλω ὑμῶν τοῦ εἶναι ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοίποις ἔθνεσιν καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσσης καὶ εἰς ὄνειδισμα ἔθνεσιν,

4 διὰ τοῦτο, ὄρη Ἰσραὴλ, ἀκούσατε λόγον κυρίου Τάδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγγιν καὶ τοῖς χειμάρροις καὶ τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἡφανισμένοις καὶ ταῖς πόλεσιν ταῖς ἐγκαταλελειμμέναις, αἱ ἐγένοντο εἰς προνομὴν καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσιν περικύκλω·

5 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος Εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν πᾶσαν, ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν μου ἑαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης ἀτιμάσαντες ψυχὰς τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ·

6 διὰ τοῦτο προφῆτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγγιν καὶ ταῖς νάπαις Τάδε λέγει κύριος Ἰδοῦ ἐγὼ ἐν τῷ ζῶλω μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου ἐλάλησα ἀντὶ τοῦ ὄνειδισμοῦς ἔθνων ἐνέγκαι ὑμᾶς·

7 διὰ τοῦτο ἐγὼ ἄρῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλω ὑμῶν, οὗτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λῶσονται·

8 ὑμῶν δέ, ὄρη Ἰσραὴλ, τὴν σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταπάγεται ὁ λαὸς μου, ὅτι ἐγγίζουσιν τοῦ ἔλθειν.

9 ὅτι ἰδοῦ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ κατεργασθῆσεσθε καὶ σπαρῆσεσθε.

10 καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους, πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς τέλος, καὶ κατοικηθῶσονται αἱ πόλεις, καὶ ἡ ἡρημωμένη οἰκοδομηθῆσεται.

11 καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους καὶ κτῆνη καὶ κατοικίῳ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν καὶ εὖ ποιῶσω ὑμᾶς ὡσπερ τὰ ἔμπροσθεν ὑμῶν· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

12 καὶ γεννῶσω ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ κληρονομήσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν· καὶ οὐ μὴ προστεθῆτε ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν.

13 τάδε λέγει κύριος κύριος Ἄνθ' ὧν εἶπᾶν σοι Κατέσθουσα ἀνθρώπους εἰ καὶ ἠτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου,

14 διὰ τοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φάγεσαι καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἔτι, λέγει κύριος κύριος.

15 καὶ οὐκ ἀκουσῆσεται οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία ἔθνων, καὶ ὄνειδισμοὺς λαῶν οὐ μὴ ἀνενέγκητε, λέγει κύριος κύριος.

16 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

17 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἶκος Ἰσραὴλ κατώκησεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς

ειδώλοις αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν· κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου.

18 καὶ ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτούς

19 καὶ διέσπειρα αὐτούς εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐλίκμησα αὐτούς εἰς τὰς χώρας· κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς.

20 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη, οὐδ' εἰσῆλθον ἐκεῖ, καὶ ἐβεβῶλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτοῦς Λαὸς κυρίου οὗτοι καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξεληλύθασιν.

21 καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβῶλωσαν οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὐδ' εἰσῆλθον ἐκεῖ.

22 διὰ τοῦτο εἶπόν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· Τάδε λέγει κύριος· Οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ, οἶκος Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβῶλωσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὐδ' εἰσῆλθετε ἐκεῖ.

23 καὶ ἀγιάσω τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα τὸ βεβῶλωθεν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐβεβῶλωσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ ἀγιασθῆναι με ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν.

24 καὶ λῆμψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.

25 καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρὸν, καὶ καθαρῶσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαρῶ ὑμᾶς.

26 καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην.

27 καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιῶ ἵνα ἐν τοῖς δικαιομασίῳ μου πορεύσθε καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε καὶ ποιήσητε.

28 καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, κἀγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν.

29 καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ καλέσω τὸν σίτον καὶ πληθυνῶ αὐτὸν καὶ οὐδ' ἂν δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν·

30 καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου καὶ τὰ γενῆματα τοῦ ἀγροῦ, ὅπως μὴ λάβητε ὀνειδισμόν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

31 καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηράς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ καὶ προσοχθεῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν ὑμῶν.

32 οὐδ' εἰ ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ, λέγει κύριος κύριος, γνωστὸν ἔσται ὑμῖν· αἰσχύνθητε καὶ ἐντρέπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ.

33 τάδε λέγει κύριος· Ἐν ἡμέρᾳ, ἣ καθαρῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ κατοικῶ τὰς πόλεις, καὶ οἰκοδομηθῶσονται αἱ ἔρημοι.

34 καὶ ἡ γῆ ἡ ἠφανισμένη ἐργασθῆσεται, ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμούς παντὸς παροδεύοντος.

35 καὶ ἐροῦσιν· Ἡ γῆ ἐκείνη ἡ ἠφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἠφανισμέναι καὶ κατεσκαμμέναι ὄχυρα ἐκάθισαν.

36 καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν καταλειφθῶσιν κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ κύριος ὠκοδόμησα τὰς καθηρημένας καὶ κατεφύτευσά τὰς ἠφανισμένας· ἐγὼ κύριος ἐλάλησα καὶ ποιῶ.

37 τάδε λέγει κύριος· Ἐπι τοῦτο ζητηθῶμαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς· πληθυνῶ αὐτούς ὡς πρόβατα ἀνθρώπων.

38 ὡς πρόβατα ἅγια, ὡς πρόβατα Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς, οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλῆρεις προβάτων ἀνθρώπων· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος.

Ezechiele 37

1 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου, καὶ ἐξῆγαγέν με ἐν πνεύματι κύριος καὶ ἔθηκέν με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων·

2 καὶ περιῆγαγέν με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ξηρὰ σφόδρα.

3 καὶ εἶπεν πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζῶσεται τὰ ὀστά ταῦτα; καὶ εἶπα· Κύριε, σὺ ἐπίστη ταῦτα.

4 καὶ εἶπεν πρὸς με· Προφῆτευσον ἐπὶ τὰ ὀστά ταῦτα καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς· Τὰ ὀστά τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον κυρίου·

5 Τάδε λέγει κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις· Ἴδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς

6 καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκας καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζῶσεσθε· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

7 καὶ ἐπροφῆτευσά καθὼς ἐνετείλατό μοι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι καὶ ἰδοὺ πνεύματός, καὶ προσῆγαγε τὰ ὀστά ἐκάτερον πρὸς τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ.

8 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

9 καὶ εἶπεν πρὸς με· Προφῆτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, προφῆτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει κύριος· Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθέ καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκρούς τούτους, καὶ ζήσάτωσαν.

10 καὶ ἐπροφῆτευσά καθότι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτούς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς με λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστά ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστίν, καὶ αὐτοὶ λέγουσιν· Ξηρὰ γέγονεν τὰ ὀστά ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφῶνκαμεν.

12 διὰ τοῦτο προφῆτευσον καὶ εἰπὸν· Τάδε λέγει κύριος· Ἴδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω ὑμῶν τὰ μνῆματα καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ.

13 καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ ἀνοίξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου.

14 καὶ δώσω τὸ πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζῶσεσθε, καὶ θῶσσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος· λελάληκα καὶ ποιῶ, λέγει κύριος.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων·

16 Υἱὲ ἀνθρώπου, λαβὲ σεαυτῷ ῥάβδον καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ἰουδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους ἐπ' αὐτόν· καὶ ῥάβδον δευτέραν λῆμψη σεαυτῷ καὶ γράψεις αὐτῷ· Τῷ Ἰωσηφ, ῥάβδον Ἐφραιμ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προστεθέντας πρὸς αὐτόν.

17 καὶ συνάψεις αὐτάς πρὸς ἄλλῃλας σεαυτῷ εἰς ῥάβδον μίαν τοῦ δεῖσαι αὐτάς, καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρὶ σου.

18 καὶ ἔσται ὅταν λέγωσιν πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου· Οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἐστὶν ταῦτά σοι;

19 καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει κύριος· Ἴδοὺ ἐγὼ λῆμψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσηφ τὴν διὰ χειρὸς Ἐφραιμ καὶ τὰς φυλάς Ἰσραὴλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτόν καὶ δώσω αὐτούς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰουδα, καὶ ἔσονται εἰς ῥάβδον μίαν ἐν τῇ χειρὶ Ἰουδα.

20 καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι, ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς, ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν,

21 καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς· Τάδε λέγει κύριος κύριος· Ἴδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν, οὐδ' εἰσῆλθον ἐκεῖ, καὶ συνάξω αὐτούς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ αὐτῶν καὶ εἰσάξω αὐτούς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ·

22 καὶ δώσω αὐτούς εἰς ἔθνος ἐν τῇ γῇ μου καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἀρχῶν εἰς ἔσται αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔθνη οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας,

23 ἵνα μὴ μιαινῶνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. καὶ ῥύσομαι αὐτούς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὧν

ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς, καὶ καθαριῶ αὐτούς, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν.
24 καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυιδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ποιμὴν εἰς ἔσται πάντων· ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύσονται καὶ τὰ κρίματά μου φυλάσσονται καὶ ποιῶσιν αὐτά.
25 καὶ κατοικῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ιακωβ, οὗ κατόκησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν· καὶ κατοικῶσιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοί, καὶ Δαυιδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων αὐτῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα.
26 καὶ διαθῶμαι αὐτοῖς διαθῶσιν εἰρήνης, διαθῶσιν αἰωνία ἔσται μετ' αὐτῶν· καὶ θῶσιν τὰ ἁγία μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
27 καὶ ἔσται ἡ κατασκῶσις μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός, καὶ αὐτοί μου ἔσονται λαός.
28 καὶ γνώσκονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς ἐν τῷ εἶναι τὰ ἁγία μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ezechiele 38

1 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στῆρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γωγ καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγωγ, ἄρχοντα Ρως, Μοσοχ καὶ Θεβελ, καὶ προφῶτευσον ἐπ' αὐτόν
3 καὶ εἶπὸν αὐτῷ Τάδε λέγει κύριος κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γωγ ἄρχοντα Ρως, Μοσοχ καὶ Θεβελ
4 καὶ συνάξω σε καὶ πάσαν τὴν δυνάμιν σου, ἵππους καὶ ἵππεις ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας, συναγωγὴ πολλή, πέλται καὶ περικεφαλαῖαι καὶ μάχαιραι,
5 Πέρσαι καὶ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες, πάντες περικεφαλαῖαι καὶ πέλταις,
6 Γομερ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, οἶκος τοῦ Θεργαμα ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ·
7 ἐτοιμάσθητι ἐτοιμασον σεαυτὸν σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου οἱ συνηγμένοι μετὰ σοῦ καὶ ἔση μοι εἰς προφυλακῶν.
8 ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἐτοιμασθῆσεται καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται καὶ ἦξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, ἐπὶ γῆν Ἰσραηλ, ἣ ἐγενήθη ἔρημος δι' ὄλου· καὶ οὗτος ἐξ ἐθνῶν ἐξελεύσεται, καὶ κατοικῶσιν ἐπ' εἰρήνης ἅπαντες.
9 καὶ ἀναβῶσιν ὡς ὑετὸς καὶ ἦξει ὡς νεφέλη κατακαλύψει γῆν καὶ ἔση σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ.
10 τάδε λέγει κύριος κύριος Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναβῶσεται ῥύματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, καὶ λογιῆ λογισμοὺς πονηροῦς
11 καὶ ἐρεῖς· Ἀναβῶσμαι ἐπὶ γῆν ἀπερριμμένην, ἦξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡσυχίᾳ καὶ οἰκοῦντας ἐπ' εἰρήνης, πάντας κατοικοῦντας γῆν, ἐν ἣ οὐκ ὑπάρχει τείχος οὐδὲ μοχλοί, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς,
12 προνομεῦσαι προνομήν καὶ σκυλεῦσαι σκύλα αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖρά σου εἰς τὴν ἠρημωμένην, ἣ κατωκίσθη, καὶ ἐπ' ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν πεποικότηας κτῆσεις κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὄμφαλόν τῆς γῆς.
13 Σαβα καὶ Δαιδαν καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐροῦσίν σοι Εἰς προνομήν τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρχη καὶ σκυλεῦσαι σκύλα; συνῆγαγες συναγωγῶν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενέγκασθαι κτήσιν τοῦ σκυλεῦσαι σκύλα;
14 διὰ τοῦτο προφῶτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἶπὸν τῷ Γωγ Τάδε λέγει κύριος Οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσραηλ ἐπ' εἰρήνης ἔγερθῆσι;
15 καὶ ἦξει ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ, ἀναβάται ἵππων πάντες, συναγωγὴ μεγάλη καὶ δυνάμις πολλή,

16 καὶ ἀναβῶσιν ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ ὡς νεφέλη καλύψει γῆν· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν μου, ἵνα γνώσιν πάντα τὰ ἔθνη ἐμὲ ἐν τῷ ἁγιασθῆναι με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν.
17 τάδε λέγει κύριος κύριος τῷ Γωγ Σὺ εἶ περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἐμπροσθεν διὰ χειρὸς τῶν δούλων μου προφητῶν τοῦ Ἰσραηλ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσιν τοῦ ἀγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς.
18 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ἂν ἔλθῃ Γωγ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ, λέγει κύριος κύριος, ἀναβῶσεται ὁ θυμός μου
19 καὶ ὁ ζῆλός μου, ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα Εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμός μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραηλ,
20 καὶ σεισθῶσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τὰ ἔρποντα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ῥαγῶσεται τὰ ὄρη, καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες, καὶ πᾶν τείχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται.
21 καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸν πᾶν φόβον, λέγει κύριος μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται.
22 καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ καὶ αἵματι καὶ ὑετῷ κατακλύζονται καὶ λίθοις χαλάζης, καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ.
23 καὶ μεγαλυνθῶμαι καὶ ἁγιασθῶμαι καὶ ἐνδοξασθῶμαι καὶ γνωσθῶμαι ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν, καὶ γνώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

Ezechiele 39

1 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφῶτευσον ἐπὶ Γωγ καὶ εἶπὸν Τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γωγ ἄρχοντα Ρως, Μοσοχ καὶ Θεβελ
2 καὶ συνάξω σε καὶ καθοδηγῶ σε καὶ ἀναβῶσέ σε ἀπ' ἐσχάτου τοῦ βορρᾶ καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραηλ.
3 καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς δεξιᾶς καὶ καταβαλῶ σε
4 ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ, καὶ πεσῆ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθῶσονται εἰς πλῆθῃ ὀρνέων, παντὶ πετεινῷ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι.
5 καὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῆ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει κύριος.
6 καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γωγ, καὶ κατοικηθῶσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης· καὶ γνώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.
7 καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθῶσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραηλ, καὶ οὐ βεβηλωθῶσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκέτι· καὶ γνώσκονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἅγιος ἐν Ἰσραηλ.
8 ἰδοὺ ἦκει, καὶ γνώση ὅτι ἔσται, λέγει κύριος κύριος· αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ ἐλάλησα.
9 καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραηλ καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὄπλοις, πέλταις καὶ κοντοῖς καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασιν καὶ ῥάβδοις χειρῶν καὶ λόγχαις· καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη.
10 καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου οὐδὲ μὴ κώμωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ' ἡ τὰ ὄπλα κατακαύσουσιν πυρὶ· καὶ προνομεύσουσιν τοὺς προνομεύσαντας αὐτούς καὶ σκυλεύσουσιν τοὺς σκυλεύσαντας αὐτούς, λέγει κύριος.
11 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω τῷ Γωγ τόπον ὀνομαστόν, μνημεῖον ἐν Ἰσραηλ, τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τὴν θαλάσση, καὶ περιοικοδομῶσιν τὸν περιστόμιον τῆς φάραγγος· καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γωγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ κληθῶσεται Τὸ γαι τὸ πολυάνδριον τοῦ Γωγ.

12 καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς οἶκος Ἰσραηλ, ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ, ἐν ἑπτὰ μῶναι·
13 καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς ὄνομαστόν ἢ ἡμέρα ἐδοξάσθην, λέγει κύριος.
14 καὶ ἄνδρας διὰ παντὸς διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν θάψαι τοὺς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καθαρίσαι αὐτὴν μετὰ τὴν ἑπτάμηνον, καὶ ἐκζητῶσιν.
15 καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν καὶ ἰδὼν ὅσπου ἀνθρώπου οἰκοδομῆσει παρ' αὐτὸ σημεῖον, ἕως ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς τὸ γαι τὸ πολυάνδριον τοῦ Γωγ·
16 καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Πολυάνδριον· καὶ καθαρισθῆσεται ἡ γῆ.
17 καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὼν Τάδε λέγει κύριος Εἰπὼν παντὶ ὄρνέῳ πετεινῷ καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου Συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε, συνάχθητε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω ἐπὶ τὴν θυσίαν μου, ἣν τέθυκα ὑμῖν, θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ, καὶ φάγεσθε κρέα καὶ πίεσθε αἷμα.
18 κρέα γιγάντων φάγεσθε καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς πίεσθε, κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους, καὶ οἱ μόσχοι ἔστανται πάντες.
19 καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου, ἣς ἔθυσσα ὑμῖν.
20 καὶ ἐμπλησθῆσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἵππων καὶ ἀναβάτην, γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστῶν, λέγει κύριος.
21 καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν, καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου, ἣν ἐποίησα, καὶ τὴν χειρὰ μου, ἣν ἐπέγαγον ἐπ' αὐτούς.
22 καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραηλ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα.
23 καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν οἶκος Ἰσραηλ, ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔπεσαν πάντες μαχαίρα.
24 κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἄνομμα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν.
25 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος Νῦν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακωβ καὶ ἐλεῶ τὸν οἶκον Ἰσραηλ καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου μου.
26 καὶ λῆμψονται τὴν ἀτιμίαν ἑαυτῶν καὶ τὴν ἀδικίαν, ἣν ἠδίκησαν, ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν.
27 ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἁγιασθῶσιν ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν,
28 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσιν.
29 καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀνθ' οὗ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραηλ, λέγει κύριος κύριος

Ezechiele 40

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει μετὰ τὸ ἀλῶναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεῖρ κυρίου καὶ ἠγαγέν με
2 ἐν ὁράσει θεοῦ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἔθηκέν με ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ σφόδρα, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὡσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι.
3 καὶ εἰσῆγαγέν με ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ἄνῤ, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων καὶ κάλαμος μέτρου, καὶ αὐτὸς εἰστῆκε ἐπὶ τῆς πύλης.

4 καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἄνῤ Ἐβρακάς, υἱὲ ἀνθρώπου; ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἰδὲ καὶ ἐν τοῖς ὠσίν σου ἄκουε καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα, ὅσα ἐγὼ δεῖκνύω σοι, διότι ἔνεκα τοῦ δεῖξαι σοι εἰσελῆλυθας ὧδε καὶ δεῖξεις πάντα, ὅσα σὺ ὄρας, τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραηλ.
5 Καὶ ἰδοὺ περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλω· καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος, τὸ μέτρον πηχῶν ἕξ ἐν πᾶσι καὶ παλαιστῆς, καὶ διεμέτρησεν τὸ προτείχισμα, πλάτος ἴσον τῷ καλάμῳ καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον τῷ καλάμῳ.
6 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς καὶ διεμέτρησεν τὸ αἶλαμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλάμῳ
7 καὶ τὸ θεε ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μήκος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ τὸ αἶλαμ ἀνὰ μέσον τοῦ θαυηλαθα πηχῶν ἕξ καὶ τὸ θεε τὸ δεύτερον ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μήκος καὶ τὸ αἶλαμ πᾶσι πέντε
8 καὶ τὸ θεε τὸ τρίτον ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μήκος
9 καὶ τὸ αἶλαμ τοῦ πυλῶνος πλησίον τοῦ αἶλαμ τῆς πύλης πηχῶν ὀκτώ καὶ τὰ αἶλου πηχῶν δύο καὶ τὸ αἶλαμ τῆς πύλης ἔσωθεν
10 καὶ τὰ θεε τῆς πύλης θεε κατέναντι τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ μέτρον ἐν τοῖς τρισίν καὶ μέτρον ἐν τοῖς αἶλαμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
11 καὶ διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα τριῶν,
12 καὶ πῆχυς ἐπισυναγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ τὸ θεε πηχῶν ἕξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἕξ ἔνθεν.
13 καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ θεε ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θεε πλάτος πᾶσι εἴκοσι πέντε, αὕτη πύλη ἐπὶ πύλην·
14 καὶ τὸ αἶθριον τοῦ αἶλαμ τῆς πύλης ἕξ᾽ ἕκοντα πᾶσι, εἴκοσι θεῶν τῆς πύλης κύκλω·
15 καὶ τὸ αἶθριον τῆς πύλης ἔξωθεν εἰς τὸ αἶθριον αἶλαμ τῆς πύλης ἔσωθεν πεντ᾽ ἕκοντα·
16 καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὰ θεῶν καὶ ἐπὶ τὰ αἶλαμ ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν, καὶ ὡσαύτως τοῖς αἶλαμ θυρίδες κύκλω ἔσωθεν, καὶ ἐπὶ τὸ αἶλαμ φοινίκες ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
17 καὶ εἰσῆγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ παστοφῶρια καὶ περιστύλα κύκλω τῆς αὐλῆς, τριάκοντα παστοφῶρια ἐν τοῖς περιστύλοις,
18 καὶ αἱ στοαὶ κατὰ νότον τῶν πυλῶν, κατὰ τὸ μήκος τῶν πυλῶν τὸ περιστύλον τὸ ὑποκάτω.
19 καὶ διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς ἀπὸ τοῦ αἶθριου τῆς πύλης τῆς ἐξωτερῆς ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἶθριον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ἔξω, πᾶσι ἑκατόν, τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολὰς. καὶ εἰσῆγαγέν με ἐπὶ βορρᾶν,
20 καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τῇ αὐλῇ τῇ ἐξωτερῇ, καὶ διεμέτρησεν αὐτῶν, τὸ τε μήκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος.
21 καὶ τὰ θεε τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν καὶ τὰ αἶλου καὶ τὰ αἶλαμ καὶ τοὺς φοινίκας αὐτῆς, καὶ ἐγένετο κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς πηχῶν πεντ᾽ ἕκοντα τὸ μήκος αὐτῆς καὶ πηχῶν εἴκοσι πέντε τὸ εὖρος αὐτῆς.
22 καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αἶλαμ καὶ οἱ φοινίκες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἢ βλέπουσα κατὰ ἀνατολὰς· καὶ ἐν ἑπτὰ κλιμακῆρσιν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὰ αἶλαμ ἔσωθεν.
23 καὶ πύλη τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην τοῦ βορρᾶ ὃν τρόπον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην πᾶσι ἑκατόν.
24 καὶ ἠγαγέν με κατὰ νότον, καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς νότον, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἶλου καὶ τὰ αἶλαμ κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα.

25 και αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμο κυκλόθεν καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ αἰλαμ, πηγῶν πεντῶντα τὸ μήκος αὐτῆς καὶ πηγῶν εἴκοσι πέντε τὸ εὖρος αὐτῆς.
26 καὶ ἑπτὰ κλιμακτῆρες αὐτῆ, καὶ αἰλαμμο ἔσωθεν, καὶ φοίνικες αὐτῆ εἰς ἕνθεν καὶ εἰς ἕνθεν ἐπὶ τὰ αἰλευ.
27 καὶ πύλη κατέναντι πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἑσωτέρας πρὸς νότον· καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην, π᾽χεις ἑκατὸν τὸ εὖρος πρὸς νότον.
28 Καὶ εἰς᾽γαγὲν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα
29 καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμο κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα· καὶ θυρίδες αὐτῆ καὶ τῷ αἰλαμμο κύκλω· π᾽χεις πεντῶντα τὸ μήκος αὐτῆς καὶ τὸ εὖρος π᾽χεις εἴκοσι πέντε.
31 καὶ αἰλαμμο εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῷ αἰλευ, καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες.
32 καὶ εἰς᾽γαγὲν με εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα
33 καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμο κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα· καὶ θυρίδες αὐτῆ καὶ τῷ αἰλαμμο κύκλω, π᾽χεις πεντῶντα μήκος αὐτῆς καὶ εὖρος π᾽χεις εἴκοσι πέντε.
34 καὶ αἰλαμμο εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ αἰλευ ἕνθεν καὶ ἕνθεν, καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῆ.
35 καὶ εἰς᾽γαγὲν με εἰς τὴν πύλην τὴν πρὸς βορρᾶν καὶ διεμέτρησεν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα
36 καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμο· καὶ θυρίδες αὐτῆ κύκλω καὶ τῷ αἰλαμμο αὐτῆ· π᾽χεις πεντῶντα μήκος αὐτῆς καὶ εὖρος π᾽χεις εἴκοσι πέντε.
37 καὶ τὰ αἰλαμμο εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῷ αἰλευ ἕνθεν καὶ ἕνθεν, καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῆ.
38 τὰ παστοφόρια αὐτῆς καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμο αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης
39 τῆς δευτέρας ἔκρυσις, ὅπως σφάζουσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ὑπὲρ ἀγνοίας·
40 καὶ κατὰ νότον τοῦ ῥόακος τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατὰ νότον τῆς δευτέρας καὶ τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι κατὰ ἀνατολὰς,
41 τέσσαρες ἕνθεν καὶ τέσσαρες ἕνθεν κατὰ νότον τῆς πύλης, ἐπ' αὐτὰς σφάζουσι τὰ θύματα κατέναντι τῶν ὀκτῶ τραπέζων τῶν θυμάτων.
42 καὶ τέσσαρες τράπεζαι τῶν ὀλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι π᾽χεος καὶ ἡμίσιος τὸ πλάτος καὶ π᾽χεος δύο καὶ ἡμίσιος τὸ μήκος καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος, ἐπ' αὐτὰς ἐπιθ᾽σουσιν τὰ σκευῆ, ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα.
43 καὶ παλαιστὴν ἔξουσιν γείσος λελαξευμένον ἔσωθεν κύκλω καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ἕτου καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας.
44 καὶ εἰς᾽γαγὲν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν, καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἑσωτέρᾳ, μία κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν φέρουσα πρὸς νότον καὶ μία κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον βλεπούσης δὲ πρὸς βορρᾶν.
45 καὶ εἶπεν πρὸς με· Ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς νότον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου,
46 καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου· ἐκεῖνοι εἰσὶν οἱ υἱοὶ Σαδδουκ οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευι πρὸς κύριον λειτουργεῖν αὐτῷ.
47 καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν μήκος π᾽χεος ἑκατὸν καὶ εὖρος π᾽χεος ἑκατὸν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστῆριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου.
48 Καὶ εἰς᾽γαγὲν με εἰς τὸ αἰλαμ τοῦ οἴκου. καὶ διεμέτρησεν τὸ αἰλ τοῦ αἰλαμ πηγῶν πέντε τὸ πλάτος ἕνθεν καὶ πηγῶν πέντε ἕνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώματος πηγῶν δέκα τεσσάρων, καὶ ἐπωμίδες τῆς

θύρας τοῦ αἰλαμ πηγῶν τριῶν ἕνθεν καὶ πηγῶν τριῶν ἕνθεν·

49 καὶ τὸ μήκος τοῦ αἰλαμ πηγῶν εἴκοσι καὶ τὸ εὖρος πηγῶν δώδεκα· καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτό· καὶ στῦλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἰλαμ, εἰς ἕνθεν καὶ εἰς ἕνθεν.

Ezechiele 41

1 καὶ εἰς᾽γαγὲν με εἰς τὸν ναόν, ᾧ διεμέτρησεν τὸ αἰλαμ πηγῶν ἕξ τὸ πλάτος ἕνθεν καὶ πηγῶν ἕξ τὸ εὖρος τοῦ αἰλαμ ἕνθεν,
2 καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηγῶν δέκα, καὶ ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος πηγῶν πέντε ἕνθεν καὶ πηγῶν πέντε ἕνθεν· καὶ διεμέτρησεν τὸ μήκος αὐτοῦ πηγῶν τεσσαράκοντα καὶ τὸ εὖρος πηγῶν εἴκοσι.
3 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν καὶ διεμέτρησεν τὸ αἰλ τοῦ θυρώματος πηγῶν δύο καὶ τὸ θυῶμα πηγῶν ἕξ καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος πηγῶν ἑπτὰ ἕνθεν καὶ πηγῶν ἑπτὰ ἕνθεν.
4 καὶ διεμέτρησεν τὸ μήκος τῶν θυρῶν πηγῶν τεσσαράκοντα καὶ εὖρος πηγῶν εἴκοσι κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ. καὶ εἶπεν τοῦτο τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.
5 καὶ διεμέτρησεν τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου πηγῶν ἕξ καὶ τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς πηγῶν τεσσάρων κυκλόθεν.
6 καὶ τὰ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα καὶ τρεῖς δῖς, καὶ διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἐν τοῖς πλευροῖς κύκλω τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὄραν, ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἄπτωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου.
7 καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλω τοῦ οἴκου, ὅπως διαπλατύνηται ἀνωθεν καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῶα καὶ ἐκ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ τριώροφα.
8 καὶ τὸ θραεὶ τοῦ οἴκου ὕψος κύκλω διάστημα τῶν πλευρῶν ἴσον τῷ καλάμῳ, π᾽χεος ἕξ διάστημα.
9 καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς πλευρᾶς ἕξωθεν πηγῶν πέντε· καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἀνὰ μέσον τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου
10 καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεδρῶν εὖρος πηγῶν εἴκοσι, τὸ περιφερὲς τῷ οἴκῳ κύκλω.
11 καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς μᾶς τῆς πρὸς βορρᾶν· καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς νότον, καὶ τὸ εὖρος τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπολοίου πηγῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν.
12 καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίου ὡς πρὸς θάλασσαν πηγῶν ἑβδომῶντα, πλάτος τοῦ τοίχου τοῦ διορίζοντος π᾽χεος πέντε, εὖρος κυκλόθεν καὶ μήκος αὐτοῦ π᾽χεος ἑνενῶντα.
13 καὶ διεμέτρησεν κατέναντι τοῦ οἴκου μήκος πηγῶν ἑκατὸν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μήκος πηγῶν ἑκατὸν,
14 καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηγῶν ἑκατὸν.
15 καὶ διεμέτρησεν μήκος τοῦ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίου τῶν κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκείνου καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἕνθεν καὶ ἕνθεν π᾽χεος ἑκατὸν τὸ μήκος. καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαι καὶ τὸ αἰλαμ τὸ ἐξώτερον
16 πεφαντωμένα, καὶ αἱ θυρίδες δικτυωταί, ὑποφαύσεις κύκλω τοῖς τρισὶν ὥστε διακύπτειν· καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα κύκλω καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν θυρίδων, καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισσῶς εἰς τὸ διακύπτειν.
17 καὶ ἕως πλησίον τῆς ἑσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας καὶ ἐφ' ὅλον τὸν τοῖχον κύκλω ἐν τῷ ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἐξώθεν
18 γεγλυμμένα χερουβιν, καὶ φοίνικες ἀνὰ μέσον χερουβ καὶ χερουβ· δύο πρόσωπα τῷ χερουβ,

19 πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοῖνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοῖνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· διαγεγλυμμένος ὅλος ὁ οἶκος κυκλόθεν,
20 ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ φατνώματος τὰ χερουβιν καὶ οἱ φοῖνικες διαγεγλυμμένοι.
21 καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπτυσσόμενος τετράγωνα· κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὕρασις ὡς ὕψις
22 θυσιαστηρίου ξυλίνου, πηγῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ τὸ μήκος πηγῶν δύο καὶ τὸ εὖρος πηγῶν δύο· καὶ κέρατα εἶχεν, καὶ ἡ βᾶσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι· καὶ εἶπεν πρὸς με Αὐτὴ ἡ τράπεζα ἡ πρὸ προσώπου κυρίου.
23 καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ καὶ τῷ ἁγίῳ·
24 δύο θυρώματα τοῖς δυσὶ θυρώμασι τοῖς στροφωτοῖς, δύο θυρώματα τῷ ἐνὶ καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ.
25 καὶ γλυφὴ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ χερουβιν καὶ φοῖνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἁγίων, καὶ σπουδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἰλαμ ἔξωθεν
26 καὶ θυρίδες κρυπταί. καὶ διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλαμ καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμένα.

Ezechiele 42

1 Καὶ ἐξ᾿γαγὲν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν κατὰ ἀνατολὰς κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν· καὶ εἰς᾿γαγὲν με, καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι πέντε ἐχόμεναι τοῦ ἀπολοίου καὶ ἐχόμεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς βορρᾶν,
2 ἐπὶ π᾿χεις ἑκατὸν μήκος πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ πλάτος πεντ᾿κοντα π᾿χεων,
3 διαγεγραμμέναι ὄν τρόπον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας καὶ ὄν τρόπον τὰ περιστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, ἐστιχισμένοι ἀντιπρόσωποι στοαὶ τρισσαί.
4 καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περιπάτος πηγῶν δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ π᾿χεις ἑκατὸν τὸ μήκος· καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς βορρᾶν.
5 καὶ οἱ περιπάτοι οἱ ὑπερῶοι ὡσαύτως, ὅτι ἐξείχετο τὸ περιστυλον ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύλου, καὶ τὸ διάστημα· οὕτως περιστυλον καὶ διάστημα καὶ οὕτως στοαί·
6 διότι τριπλαῖ ἦσαν καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ στῦλοι τῶν ἐξωτέρων, διὰ τοῦτο ἐξείχοντο τῶν ὑποκάτωθεν καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς.
7 καὶ φῶς ἔξωθεν ὄν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς βορρᾶν, μήκος π᾿χεων πεντ᾿κοντα·
8 ὅτι τὸ μήκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλέπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πηγῶν πεντ᾿κοντα, καὶ αὐταὶ εἰσὶν ἀντιπρόσωποι αὐταῖς· τὸ πᾶν πηγῶν ἑκατόν.
9 καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας
10 κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ περιπάτου. καὶ τὰ πρὸς νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ νότου κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίου καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος ἐξέδραι,
11 καὶ ὁ περιπάτος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κατὰ τὰ μέτρα τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς βορρᾶν καὶ κατὰ τὸ μήκος αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ εὖρος αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν
12 τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς νότον καὶ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ περιπάτου ὡς ἐπὶ φῶς διαστ᾿ματος καλάμου καὶ κατ' ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν.
13 καὶ εἶπεν πρὸς με Αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς βορρᾶν καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς νότον αἱ οὐσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων, αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου, ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδουκ οἱ ἐγγίζοντες πρὸς κύριον τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· καὶ ἐκεῖ θ᾿ σουσιν τὰ ἅγια

τῶν ἁγίων καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας, διότι ὁ τόπος ἅγιος.
14 οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ τῶν ἱερέων· οὐκ ἐξελεύσονται ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ὅπως διὰ παντὸς ἅγιοι ὧσιν οἱ προσάγοντες, καὶ μὴ ἄπτωνται τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν, ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, διότι ἅγια ἐστίν· καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἄπτωνται τοῦ λαοῦ.
15 καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τοῦ οἴκου ἔσωθεν. καὶ ἐξ᾿γαγὲν με καθ' ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν τὸ ὑπόδειγμα τοῦ οἴκου κυκλόθεν ἐν διατάξει.
16 καὶ ἔστη κατὰ νότου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου·
17 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς βορρᾶν καὶ διεμέτρησεν τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ βορρᾶ π᾿χεις πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου·
18 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς θάλασσαν καὶ διεμέτρησεν τὸ κατὰ πρόσωπον τῆς θαλάσσης πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου·
19 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν κατέναντι τοῦ νότου πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου·
20 τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ καλάμου. καὶ διέταξεν αὐτὸν καὶ περίβολον αὐτῶν κύκλῳ πεντακοσίων πρὸς ἀνατολὰς καὶ πεντακοσίων πηγῶν εὖρος τοῦ διαστελλεῖν ἀνὰ μέσον τῶν ἁγίων καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προτειχίσματος τοῦ ἐν διατάξει τοῦ οἴκου.

Ezechiele 43

1 Καὶ ἦγαγὲν με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐξ᾿γαγὲν με,
2 καὶ ἰδοὺ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ ἦρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς, καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν, καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν.
3 καὶ ἡ ὄρασις, ἦν εἶδον, κατὰ τὴν ὄρασιν, ἦν εἶδον ὅτε εἰσπορευόμην τοῦ χρίσαι τὴν πόλιν, καὶ ἡ ὄρασις τοῦ ἄρματος, οὗ εἶδον, κατὰ τὴν ὄρασιν, ἦν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.
4 καὶ δόξα κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς.
5 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ εἰς᾿γαγὲν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ πλ᾿ρης δόξης κυρίου ὁ οἶκος.
6 καὶ ἔστην, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος πρὸς με, καὶ ὁ ἀνὴρ εἰστ᾿κει ἐχόμενός μου.
7 καὶ εἶπεν πρὸς με Ἐώρακας, υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου καὶ τὸν τόπον τοῦ ἵχνους τῶν ποδῶν μου, ἐν οἷς κατασκηνώσει τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ τὸν αἰῶνα· καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν, ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν,
8 ἐν τῷ τιθεῖν αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν καὶ τὰς φλιάς μου ἐχόμενας τῶν φλιῶν αὐτῶν καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν καὶ ἐβεβ᾿λωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, αἷς ἐποίουν· καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου καὶ ἐν φόνῳ.
9 καὶ νῦν ἀπώσασθωσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν αἰῶνα.
10 καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, δεῖξον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸν οἶκον, καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· καὶ τὴν ὄρασιν αὐτοῦ καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ,
11 καὶ αὐτοὶ λ᾿μνονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων, ὧν ἐποίησαν. καὶ διαγράψεις τὸν οἶκον καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ

προστάγματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωρίζεις αὐτοῖς καὶ διαγράφεις ἐναντίον αὐτῶν, καὶ φυλάσσονται πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματα μου καὶ ποιῶσιν αὐτά·

12 καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κυκλόθεν ἅγια ἁγίων.

13 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν π᾽χει τοῦ π᾽χειος καὶ παλαιστήσ· κόλπωμα βάθος ἐπὶ πῆχυν καὶ πῆχυν τὸ εὖρος, καὶ γείσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ κυκλόθεν σπιθαμῆς, καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου·

14 ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἱλαστῆριον τὸ μέγα τὸ ὑποκάτωθεν πηγῶν δύο καὶ τὸ εὖρος π᾽χειος· καὶ ἀπὸ τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστῆριον τὸ μέγα π᾽χεις τέσσαρες καὶ εὖρος πῆχυσ·

15 καὶ τὸ ἀριθμὸν πηγῶν τεσσαρῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ὑπεράνω τῶν κεράτων πῆχυσ.

16 καὶ τὸ ἀριθμὸν πηγῶν δώδεκα μ᾽κους ἐπὶ π᾽χεις δώδεκα πλάτους, τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ·

17 καὶ τὸ ἱλαστήριον πηγῶν δέκα τεσσάρων τὸ μήκος ἐπὶ π᾽χεις δέκα τέσσαρας τὸ εὖρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ· καὶ τὸ γείσος αὐτῶ κυκλόθεν κυκλοῦμενον αὐτῶ ἥμισυ π᾽χειος, καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ πῆχυν κυκλόθεν· καὶ οἱ κλιμακτῆρες αὐτοῦ βλέποντες κατ' ἀνατολάς.

18 καὶ εἶπεν πρὸς με Υἱὲ ἀνθρώπου, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρᾳ ποιῶσιν αὐτοῦ τοῦ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαυτώματα καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα.

19 καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδουκ τοῖς ἐγγίζουσι πρὸς με, λέγει κύριος ὁ θεός, τοῦ λειτουργεῖν μοι, μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας·

20 καὶ λ᾽μψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθ᾽σουσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱλαστηρίου καὶ ἐπὶ τὴν βᾶσιν κύκλω καὶ ἐξιλάσονται αὐτό·

21 καὶ λ᾽μψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κατακαυθ᾽σεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου ἔξωθεν τῶν ἁγίων.

22 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λ᾽μψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἀμώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστῆριον καθότι ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ·

23 καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι σε τὸν ἐξιλασμόν προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἄμωμον,

24 καὶ προσοίσετε ἐναντίον κυρίου, καὶ ἐπιρρίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἄλλα καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ.

25 ἑπτὰ ἡμέρας ποιῶσιν ἔριφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν καὶ μόσχον ἐκ βοῶν καὶ κριὸν ἐκ προβάτων, ἄμωμα ποιῶσιν

26 ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστῆριον καὶ καθαριοῦσιν αὐτό καὶ πλ᾽σουσιν χεῖρας αὐτῶν.

27 καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα ποιῶσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει κύριος.

Ezechiele 44

1 Καὶ ἐπέστρεψέν με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐσωτέρας τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη.

2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθ᾽σεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη·

3 διότι ὁ ἡγούμενος, οὗτος καθ᾽σεται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλαμ τῆς

πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

4 καὶ εἰσ᾽γαγέν με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλ᾽ρης δόξης ὁ οἶκος κυρίου, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου.

5 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Υἱὲ ἀνθρώπου, τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ ἰδὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ τοῖς ὠσίν σου ἄκουε πάντα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ, κατὰ πάντα τὰ προστάγματα οἴκου κυρίου καὶ κατὰ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ· καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις.

6 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ· Τάδε λέγει κύριος ὁ θεός· Ἰκανοῦσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ,

7 διὸ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς ἀλλογενεῖς ἀπεριτμ᾽τους καρδία καὶ ἀπεριτμ᾽τους σαρκὶ τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου, καὶ ἐβεβ᾽λουν αὐτὰ ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους, στέαρ καὶ αἷμα, καὶ παρεβαίνετε τὴν διαθ᾽κην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν

8 καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁγίοις μου.

9 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεός Πᾶς υἱὸς ἀλλογενῆς ἀπερίτμητος καρδία καὶ ἀπερίτμητος σαρκὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἅγια μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν τῶν ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ,

10 ἀλλ' ἢ οἱ Λευῖται, οἵτινες ἀφ᾽λαντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν, καὶ λ᾽μψονται ἀδικίαν αὐτῶν

11 καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργοῦντες θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου καὶ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ· οὗτοι σφάξουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας τῷ λαῷ, καὶ οὗτοι στ᾽σονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς.

12 ἀνθ᾽ ὧν ἐλειτούργουν αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας, ἕνεκα τούτου ἦρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ὁ θεός,

13 καὶ οὐκ ἐγγιούσι πρὸς με τοῦ ἱερατεῦν μοι οὐδὲ τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου καὶ λ᾽μψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλαν᾽σει, ἢ ἐπλαν᾽θησαν.

14 καὶ κατατάξουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ εἰς πάντα, ὅσα ἂν ποιῶσιν.

15 οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδδουκ, οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων μου ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, οὗτοι προσάξουσιν πρὸς με τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ στ᾽σονται πρὸ προσώπου μου τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν, στέαρ καὶ αἷμα, λέγει κύριος ὁ θεός.

16 οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγια μου, καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς μου.

17 καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας στολὰς λινᾶς ἐνδύσονται καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἐρεᾶ ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς·

18 καὶ κιδάρεις λινᾶς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν καὶ περισκελῆ λινᾶ ἔξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ οὐ περιζώσονται βία.

19 καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαὸν ἐκδύσονται τὰς στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς, καὶ θ᾽σουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἐτέρας καὶ οὐ μὴ ἀγιάσωσιν τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν.

20 καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρ᾽σονται καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσουσιν, καλύπτοντες καλύψουσιν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

21 καὶ οἶνον οὐ μὴ πῖωσιν πᾶς ἱερεὺς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν.
 22 καὶ χῶραν καὶ ἐκβεβλημένην οὐ λῴμψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραηλ· καὶ χῶρα ἐὰν γένηται ἐξ ἱερέως, λῴμψονται.
 23 καὶ τὸν λαὸν μου διδάξουσιν ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβῶλου καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς.
 24 καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστῶσονται τοῦ διακρίνειν· τὰ δικαιώματά μου δικαιοῦσουσιν καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσιν καὶ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάσσονται καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάσουσιν.
 25 καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆναι, ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπὶ υἱῷ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ, ἢ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ, μιανθῶσεται.
 26 καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν ἑπτὰ ἡμέρας ἐξαριθμῶσει αὐτῷ·
 27 καὶ ἡ ἄν ἡμέρα εἰσπορεύονται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ, προσοῖσουσιν ἰλασμόν, λέγει κύριος ὁ θεός.
 28 καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν· ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς, καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ δοθῶσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ, ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις αὐτῶν.
 29 καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας οὗτοι φάγονται, καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραηλ αὐτοῖς ἔσται·
 30 ἀπαρχαὶ πάντων καὶ τὰ πρωτότοκα πάντων καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται· καὶ τὰ πρωτογενῶματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ τοῦ θείναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν.
 31 καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον ἐκ τῶν πετεινῶν καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν οὐ φάγονται οἱ ἱερεῖς.

Ezechiele 45

1 Καὶ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονομία ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ κυρίῳ ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας· ἅγιον ἔσται ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν.
 2 καὶ ἔσται ἐκ τούτου εἰς ἁγίασμα πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετράγωνον κυκλόθεν, καὶ πῆχεις πεντῶντα διάστημα αὐτῷ κυκλόθεν.
 3 καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρῶσεως διαμετρῶσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ εὖρος δέκα χιλιάδας, καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται τὸ ἁγίασμα, ἅγια τῶν ἁγίων·
 4 ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ κυρίῳ, καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφορισμένους τῷ ἁγιασμῷ αὐτῶν.
 5 εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες μῆκος καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες ἔσται τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσιν τῷ οἴκῳ, αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν, πόλεις τοῦ κατοικεῖν.
 6 καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας· ὁν τρόπον ἢ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων παντὶ οἴκῳ Ἰσραηλ ἔσονται.
 7 καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἁγίων εἰς κατάσχεσιν τῆς πόλεως κατὰ πρόσωπον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολάς, καὶ τὸ μῆκος ὡς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν πρὸς θάλασσαν καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς ἀνατολάς τῆς γῆς·
 8 καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ Ἰσραηλ, καὶ οὐ καταδυναστεύουσιν οὐκέτι οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραηλ τὸν λαὸν μου, καὶ τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν οἴκος Ἰσραηλ κατὰ φυλὰς αὐτῶν.
 9 τὰδε λέγει κύριος θεός· Ἰκανούσθω ὑμῖν, οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραηλ· ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν

ἀφέλεσθε καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ποιῶσατε, ἐξάρατε καταδυναστείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου, λέγει κύριος θεός.
 10 ζυγὸς δίκαιος καὶ μέτρον δίκαιον καὶ χοῖνιξ δικαία ἔστω ὑμῖν.
 11 τὸ μέτρον καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσται τοῦ λαμβάνειν· τὸ δέκατον τοῦ γομορ ἢ χοῖνιξ, καὶ τὸ δέκατον τοῦ γομορ τὸ μέτρον, πρὸς τὸ γομορ ἔσται ἴσον.
 12 καὶ τὸ στάθμιον εἴκοσι ὀβολοί· οἱ πέντε σίκλοι πέντε, καὶ οἱ δέκα σίκλοι δέκα, καὶ πεντῶντα σίκλοι ἢ μνά ἔσται ὑμῖν.
 13 Καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχῶν, ἣν ἀφοριεῖτε· ἕκτον τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ γομορ τοῦ πυροῦ καὶ τὸ ἕκτον τοῦ οἴφι ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν κριθῶν.
 14 καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐλαίου· κοτύλην ἐλαίου ἀπὸ δέκα κοτυλῶν, ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσιν γομορ.
 15 καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶν δέκα προβάτων ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραηλ εἰς θυσίας καὶ εἰς ὀλοκαυτώματα καὶ εἰς σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν, λέγει κύριος θεός.
 16 καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγουμένῳ τοῦ Ἰσραηλ.
 17 καὶ διὰ τοῦ ἀφηγουμένου ἔσται τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ αἱ θυσίαι καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς οἴκου Ἰσραηλ· αὐτὸς ποιῶσι τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραηλ.
 18 Τὰδε λέγει κύριος θεός· Ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ μῆα τοῦ μηνὸς λῴμψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον.
 19 καὶ λῴμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλασμοῦ καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιάς τοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον καὶ ἐπὶ τὰς φλιάς τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἑσωτέρας.
 20 καὶ οὕτως ποιῶσιν ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ μῆα τοῦ μηνὸς λῴμψη παρ' ἐκάστου ἀπόμοιραν καὶ ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον.
 21 καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν τὸ πασχα ἑορτῆ· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.
 22 καὶ ποιῶσι ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας.
 23 καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιῶσι ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ, ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἁμώμους καθ' ἡμέραν τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἔριφον αἰγῶν καθ' ἡμέραν.
 24 καὶ θυσίαν πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῷ ποιῶσιν καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι.
 25 καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἑορτῇ ποιῶσιν κατὰ τὰ αὐτὰ ἑπτὰ ἡμέρας, καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας καὶ καθὼς τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ καθὼς τὸ μανὰ καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον.

Ezechiele 46

1 Τὰδε λέγει κύριος θεός· Πύλη ἢ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἑσωτέρᾳ ἢ βλέπουσα πρὸς ἀνατολάς ἔσται κεκλεισμένη ἕξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθῶσεται καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νομηνίας ἀνοιχθῶσεται.
 2 καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης τῆς ἐξωθεν καὶ στῶσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης, καὶ ποιῶσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ· καὶ προσκυνῶσι ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης καὶ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῆ ἕως ἐσπέρας.
 3 καὶ προσκυνῶσι ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις ἐναντίον κυρίου.

4 καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ κυρίῳ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξ ἁμνούς ἀμώμους καὶ κριὸν ἄμωμον
5 καὶ μανὰ πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἁμνοῖς θυσίαν δόμα χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι·
6 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας μόσχον ἄμωμον καὶ ἐξ ἁμνούς, καὶ κριὸς ἄμωμος ἔσται,
7 καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μανὰ, καὶ τοῖς ἁμνοῖς καθὼς ἐὰν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι.
8 καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσεται.
9 καὶ ὅταν εἰσπορευῆται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον κυρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν προσκυνεῖν ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν· οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὴν πύλην, ἣν εἰσελῶλυθεν, ἀλλ' ἢ κατ' εὐθὺς αὐτῆς ἐξελεύσεται.
10 καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται.
11 καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μανὰ πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἁμνοῖς καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι.
12 ἐὰν δὲ ποιῶσιν ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν ὀλοκαύτωμα σωτηρίου τῷ κυρίῳ, καὶ ἀνοίξει ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλεπούσαν κατ' ἀνατολὰς καὶ ποιῶσιν τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ, ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἐξελεύσεται καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελεῖν αὐτόν.
13 καὶ ἁμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ποιῶσιν εἰς ὀλοκαύτωμα καθ' ἡμέραν τῷ κυρίῳ, πρῶι ποιῶσιν αὐτόν·
14 καὶ μανὰ ποιῶσιν ἐπ' αὐτῷ τὸ πρῶι ἕκτον τοῦ μέτρου καὶ ἐλαίου τὸ τρίτον τοῦ ἰν τοῦ ἀναμειξίαν τὴν σεμίδαλιν μανὰ τῷ κυρίῳ, πρόσταγμα διὰ παντός.
15 ποιῶσιν τὸν ἁμνὸν καὶ τὸ μανὰ καὶ τὸ ἔλαιον ποιῶσιν τὸ πρῶι ὀλοκαύτωμα διὰ παντός.
16 Τάδε λέγει κύριος θεὸς· Ἐὰν δῶ ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἐνὶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, τοῦτο τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις ἐν κληρονομίᾳ.
17 ἐὰν δὲ δῶ δόμα ἐνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδώσει τῷ ἀφηγουμένῳ· πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, αὐτοῖς ἔσται.
18 καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ καταδυναστεύσαι αὐτοῦ· ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως μὴ διασκορπίζηται ὁ λαὸς μου ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.
19 Καὶ εἰσῶσιν με εἰς τὴν εἴσοδον τῆς κατὰ νότου τῆς πύλης εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων τὴν βλέπουσαν πρὸς βορρᾶν, καὶ ἰδοὺ τόπος ἐκεῖ κεχωρισμένος.
20 καὶ εἶπεν πρὸς με Οὗτος ὁ τόπος ἐστίν, οὗ ἐψῶσυσιν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ἐκεῖ πέψουσιν τὸ μανὰ τὸ παράπαν τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν τοῦ ἁγιάζοντος τὸν λαόν.
21 καὶ ἐξῶσιν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν καὶ περιῶσιν με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς, καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὸ κλίτος τῆς αὐλῆς αὐλὴ κατὰ τὸ κλίτος τῆς αὐλῆς·
22 ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη τῆς αὐλῆς αὐλὴ μικρά, μήκος πηγῶν τεσσαράκοντα καὶ εὖρος πηγῶν τριάκοντα, μέτρον ἐν ταῖς τέσσαρσιν.
23 καὶ ἐξέδραι κύκλω ἐν αὐταῖς, κύκλω ταῖς τέσσαρσιν, καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑποκάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλω·

24 καὶ εἶπεν πρὸς με Οὗτοι οἱ οἶκοι τῶν μαγειρείων, οὗ ἐψῶσυσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ.

Ezechiele 47

1 Καὶ εἰσῶσιν με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου, καὶ ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου κατ' ἀνατολὰς, ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἐβλεπεν κατ' ἀνατολὰς, καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινε ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ ἀπὸ νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον.
2 καὶ ἐξῶσιν με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ περιῶσιν με τὴν ὁδὸν ἐξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολὰς, καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ.
3 καθὼς ἕξοδος ἀνδρὸς ἐξ ἐναντίας, καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διεμέτρησεν χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ, καὶ διήλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως·
4 καὶ διεμέτρησεν χιλίους, καὶ διήλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἕως τῶν μηρῶν· καὶ διεμέτρησεν χιλίους, καὶ διήλθεν ὕδωρ ἕως ὀσφύος·
5 καὶ διεμέτρησεν χιλίους, καὶ οὐκ ἠδύνατο διελεῖν, ὅτι ἐξύβριζεν τὸ ὕδωρ ὡς ῥοῖζος χειμάρρου, ὃν οὐ διαβῶσονται.
6 καὶ εἶπεν πρὸς με Εἰ ἑώρακας, υἱὲ ἀνθρώπου; καὶ ἤγαγεν με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ.
7 ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔθεν.
8 καὶ εἶπεν πρὸς με Τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατέβαινε ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα.
9 καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζέοντων ἐπὶ πάντα, ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς, ζῶσιν, καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθὺς πολλὸς σφόδρα, ὅτι ἤκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ὑγιάσει καὶ ζῶσιν· πᾶν, ἐφ' ὃ ἂν ἐπέλθῃ ὁ ποταμὸς ἐκεῖ, ζῶσιν.
10 καὶ σῶσονται ἐκεῖ ἀλειεῖς ἀπὸ Αἰνγαδιν ἕως Αἰναγαλμῶν· ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται, καθ' αὐτὴν ἔσται, καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης πλῆθος πολὺ σφόδρα.
11 καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ οὐ μὴ ὑγιάσωσιν· εἰς ἄλλας δέδονται.
12 καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβῶσεται ἐπὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔθεν πᾶν ξύλον βρώσιμον, οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἐκλίπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ· τῆς καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολῶσιν, διότι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται, καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρώσιν καὶ ἀνάβασιν αὐτῶν εἰς ὑγίειαν.
13 Τάδε λέγει κύριος θεὸς Ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς, ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος.
14 καὶ κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὐτῆ ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ.
15 καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς πρὸς βορρᾶν· ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαινούσης καὶ περισχιζούσης τῆς εἰσόδου Ἡμαθ Σεδδαδα,
16 Βηρώθα, Σεβραϊμ, Ἡλιαμ, ἀνὰ μέσον ὀρίων Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ μέσον ὀρίων Ἡμαθ, αὐλὴ τοῦ Σαυναν, αἶ εἰσιν ἐπάνω τῶν ὀρίων Αὐρανίτιδος.
17 ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Αἰναν, ὅρια Δαμασκοῦ καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν.
18 καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀνὰ μέσον τῆς Αὐρανίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς Γαλααδίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς Φοινικῶνος· ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολὰς.

19 και τὰ πρὸς νότον καὶ λίβα ἀπὸ Θαιμαν καὶ Φοινικῶνος ἕως ὕδατος Μαριμῶθ Καδης παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην· τοῦτο τὸ μέρος νότος καὶ λίψ.

20 τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης· ὀρίζει ἕως κατέναντι τῆς εἰσόδου Ημαθ ἕως εἰσόδου αὐτοῦ· ταῦτά ἐστιν τὰ πρὸς θάλασσαν Ημαθ.

21 καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς, ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραηλ.

22 βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλῶρι ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν· καὶ ἔσονται ὑμῖν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραηλ, μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραηλ.

23 καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς μετ' αὐτῶν, ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς, λέγει κύριος θεός.

Ezechiele 48

1 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν· ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς βορρᾶν κατὰ τὸ μέρος τῆς καταβάσεως τοῦ περισχιζόντος ἐπὶ τὴν εἴσοδον τῆς Ημαθ αὐλῆς τοῦ Αἰναν, ὄριον Δαμασκοῦ πρὸς βορρᾶν κατὰ μέρος Ημαθ αὐλῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν Δαν, μία.

2 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τοῦ Δαν τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ασηρ, μία.

3 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ασηρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Νεφθαλιμ, μία.

4 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Νεφθαλιμ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Μανασση, μία.

5 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Μανασση ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Εφραιμ, μία.

6 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Εφραιμ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ρουβην, μία.

7 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ρουβην ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἰουδα, μία.

8 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἰουδα ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφορισμοῦ, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὐρος καὶ μήκος καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, καὶ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν·

9 ἀπαρχῶν, ἦν ἀφοριοῦσι τῷ κυρίῳ, μήκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὐρος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες.

10 τοῦτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων· τοῖς ἱερεῦσιν, πρὸς βορρᾶν πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ πρὸς θάλασσαν πλάτος δέκα χιλιάδες καὶ πρὸς ἀνατολὰς πλάτος δέκα χιλιάδες καὶ πρὸς νότον μήκος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες, καὶ τὸ ὅρος τῶν ἁγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ·

11 τοῖς ἱερεῦσι τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδουκ τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τοῦ οἴκου, οἵτινες οὐκ ἐπλανῶθησαν ἐν τῇ πλανῶσει υἱῶν Ἰσραηλ ὃν τρόπον ἐπλανῶθησαν οἱ Λευῖται,

12 καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῆς γῆς, ἅγιον ἁγίων ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Λευιτῶν.

13 τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν ὀρίων τῶν ἱερέων, μήκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὐρος δέκα χιλιάδες, πᾶν τὸ μήκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὐρος εἴκοσι χιλιάδες.

14 οὐ πραθῶσεται ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ καταμετρηθῶσεται, οὐδὲ ἀφαιρεθῶσεται τὰ πρωτογενῆματα τῆς γῆς, ὅτι ἅγιόν ἐστιν τῷ κυρίῳ.

15 τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσιν, προτείχισμα ἔσται

τῇ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν καὶ εἰς διάστημα αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ.

16 καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς· ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς νότον πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν τετρακισχιλίους πεντακοσίους·

17 καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς βορρᾶν διακόσιοι πεντῶντα καὶ πρὸς νότον διακόσιοι καὶ πεντῶντα καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πεντῶντα καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πεντῶντα.

18 καὶ τὸ περισσὸν τοῦ μῶκου τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν, καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἁγίου, καὶ ἔσται τὰ γενῆματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν·

19 οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραηλ.

20 πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας· τετράγωνον ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως.

21 τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μήκος ἕως τῶν ὀρίων τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὀρίων τῶν πρὸς θάλασσαν ἐχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου· καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἁγίασμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτῆς.

22 καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῶν Λευιτῶν καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται· ἀνά μέσον τῶν ὀρίων Ἰουδα καὶ ἀνά μέσον τῶν ὀρίων Βενιαμιν τῶν ἀφηγουμένων ἔσται.

23 Καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Βενιαμιν, μία.

24 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Βενιαμιν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Συμεων, μία.

25 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Συμεων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἰσσαχαρ, μία.

26 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ἰσσαχαρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ζαβουλων, μία.

27 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ζαβουλων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Γαδ, μία.

28 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Γαδ ἕως τῶν πρὸς λίβα καὶ ἔσται τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμαν καὶ ὕδατος Μαριμῶθ Καδης κληρονομίας ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης.

29 αὕτη ἡ γῆ, ἦν βαλεῖτε ἐν κλῶρι ταῖς φυλαῖς Ἰσραηλ, καὶ οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν, λέγει κύριος θεός.

30 Καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς βορρᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρα.

31 καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἐπ' ὀνόμασιν φυλῶν τοῦ Ἰσραηλ· πύλαι τρεῖς πρὸς βορρᾶν, πύλη Ρουβην μία καὶ πύλη Ἰουδα μία καὶ πύλη Λευι μία.

32 καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσηφ μία καὶ πύλη Βενιαμιν μία καὶ πύλη Δαν μία.

33 καὶ τὰ πρὸς νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρα· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεων μία καὶ πύλη Ἰσσαχαρ μία καὶ πύλη Ζαβουλων μία.

34 καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρα· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Γαδ μία καὶ πύλη Ασηρ μία καὶ πύλη Νεφθαλιμ μία.

35 κύκλωμα δέκα καὶ ὀκτῶ χιλιάδες, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται, ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.